

29.1.2020

HELSINGIN KAUPUNGINVALTUUSTO

Keskustelupöytäkirja

2 – 2020

Kokousaika: 29.1.2020 klo 18.00 – 21.21

Kokouspaikka: Vanha Raatihuone, Aleksanterinkatu 20

Keskustelupöytäkirjaan on kirjattu vain ne kaupunginvaltuuston esityslistan asiakohdat, joissa on käytetty puheenvuoro.

HELSINGFORS STADSFULLMÄKTIGE

Diskussionsprotokoll

2 – 2020

Mötestid: 29.1.2020 kl 18.00 – 21.21

Mötesplats: Gamla Rådhuset, Alexandersgatan 20

I diskussionsprotokollet har antecknats bara de ärenden på stadsfullmäktiges föredragningslista i vilka någon har yttrat sig.

29.1.2020

14 §.....	6
Esityslistan asia nro 4	6
KULTTUURI- JA VAPAA-AIKALAUTAKUNNAN KULTTUURI- JA KIRJASTOJAOSTON JÄSENEEN VALINTA	6
Valtuutettu Anna Vuorjoki	6
17 §.....	6
Esityslistan asia nro 7	6
HALLINTOSÄÄNNÖN MUUTOS KOSKIEN VALTIONPERINTÖJEN KÄYTTÖÄ.....	6
Valtuutettu Otto Meri.....	6
Kansliapäällikkö Sami Sarvilinna	7
Valtuutettu Petra Malin	7
Valtuutettu Otto Meri (vastauspuheenvuoro)	7
20 §.....	8
Esityslistan asia nro 10	8
SDP:N VALTUUSTORYHMÄN RYHMÄALOITE MYÖNTEISEN ERITYISKOHTELUN RAHOITUKSEN LAAJENTAMISESTA	8
Valtuutettu Ville Jalovaara	8
Valtuutettu Pilvi Torsti	9
Valtuutettu Jenni Pajunen	11
Valtuutettu Anna Vuorjoki	12
Valtuutettu Sirpa Asko-Seljavaara	14
Valtuutettu Mari Rantanen (vastauspuheenvuoro)	14
Valtuutettu Pilvi Torsti (vastauspuheenvuoro)	15
Valtuutettu Paavo Arhinmäki (vastauspuheenvuoro)	15
Valtuutettu Reetta Vanhanen (vastauspuheenvuoro)	16
Valtuutettu Pia Kopra (vastauspuheenvuoro)	16
Valtuutettu Mari Rantanen (vastauspuheenvuoro)	17
Valtuutettu Pilvi Torsti (vastauspuheenvuoro)	17
Valtuutettu Paavo Arhinmäki (vastauspuheenvuoro)	17
Valtuutettu Tuula Haatainen (vastauspuheenvuoro).....	18
Valtuutettu Mari Rantanen (vastauspuheenvuoro)	18
Valtuutettu Ville Jalovaara (vastauspuheenvuoro).....	19
Valtuutettu Ozan Yanar (vastauspuheenvuoro).....	19
Apulaispormestari Pia Pakarinen.....	19
Valtuutettu Maija Anttila	20
Valtuutettu Pilvi Torsti (vastauspuheenvuoro)	21
Valtuutettu Arja Karhuvaara (vastauspuheenvuoro)	21
Valtuutettu Sinikka Vepsä	22

29.1.2020

Apulaispormestari Sanna Vesikansa	23
Valtuutettu Sirpa Asko-Seljavaara (vastauspuheenvuoro).....	25
Valtuutettu Maija Anttila (vastauspuheenvuoro)	25
Valtuutettu Mari Holopainen	25
Valtuutettu Sami Muttilainen (vastauspuheenvuoro).....	27
Apulaispormestari Nasima Razmyar.....	27
Valtuutettu Jussi Halla-aho	29
Valtuutettu Paavo Arhinmäki (vastauspuheenvuoro).....	30
Valtuutettu Pentti Arajärvi (vastauspuheenvuoro).....	31
Valtuutettu Ozan Yanar (vastauspuheenvuoro).....	31
Valtuutettu Ulla-Marja Urho (vastauspuheenvuoro).....	32
Valtuutettu Sami Muttilainen (vastauspuheenvuoro).....	32
Valtuutettu Maria Ohisalo (vastauspuheenvuoro).....	32
Valtuutettu Ted Apter (vastauspuheenvuoro)	33
Valtuutettu Mari Rantanen (vastauspuheenvuoro)	33
Valtuutettu Pilvi Torsti (vastauspuheenvuoro)	34
Valtuutettu Pentti Arajärvi (vastauspuheenvuoro).....	34
Valtuutettu Maria Ohisalo (vastauspuheenvuoro).....	34
Valtuutettu Jenni Pajunen (vastauspuheenvuoro)	35
Valtuutettu Ozan Yanar (vastauspuheenvuoro).....	35
Valtuutettu Jussi Halla-aho (vastauspuheenvuoro)	36
Valtuutettu Abdirahim Husu Hussein (vastauspuheenvuoro).....	36
Valtuutettu Paavo Arhinmäki (vastauspuheenvuoro).....	37
Valtuutettu Pilvi Torsti (vastauspuheenvuoro)	37
Valtuutettu Ozan Yanar (vastauspuheenvuoro).....	37
Valtuutettu Mari Rantanen (vastauspuheenvuoro)	38
Valtuutettu Wille Rydman (vastauspuheenvuoro).....	38
Valtuutettu Anna Vuorjoki (vastauspuheenvuoro).....	38
Pormestari Jan Vapaavuori	39
Valtuutettu Sara Paavolainen	41
Valtuutettu Tomi Sevander	42
Valtuutettu Emma Kari.....	43
Valtuutettu Reetta Vanhanen.....	44
Valtuutettu Osmo Soininvaara	45
Valtuutettu Ville Jalovaara	46
Valtuutettu Tuomas Rantanen	46
Valtuutettu Pilvi Torsti	48
Valtuutettu Paavo Arhinmäki	50
Valtuutettu Abdirahim Husu Hussein	51
Ledamoten Eva Biaudet	52
Valtuutettu Maija Anttila	53
Valtuutettu Anna Vuorjoki	54
Valtuutettu Mika Ebeling	54

29.1.2020

Valtuutettu Pentti Arajärvi	55
Valtuutettu Pia Kopra	55
Valtuutettu Pentti Arajärvi	56
Valtuutettu Pilvi Torsti	56
Valtuutettu Paavo Arhinmäki	56
21 §.....	57
Esityslistan asia nro 11	57
VALTUUTETTU MARI HOLOPAISEN ALOITE HIRSIRAKENTEISEN KOULUN TOTEUTTAMISEKSI	57
Valtuutettu Mari Holopainen	57
Apulaispormestari Pia Pakarinen	57
Valtuutettu Mari Holopainen	58
Valtuutettu Paavo Väyrynen	59
Valtuutettu Sirpa Asko-Seljavaara	59
Valtuutettu Pia Kopra	59
Valtuutettu Mari Holopainen	60
22 §.....	60
Esityslistan asia nro 12	60
VALTUUTETTU ATTE KALEVAN ALOITE MALMIN LENTOKENTÄN ALUEEN YVA- MENETTELYSTÄ	60
Valtuutettu Paavo Väyrynen	60
Valtuutettu Atte Kaleva	61
Valtuutettu Nuutti Hyttinen	62
Valtuutettu Sirpa Asko-Seljavaara	62
Ledamoten Björn Månsson	63
Valtuutettu Leo Stranius	63
Valtuutettu Mari Rantanen	64
Valtuutettu Atte Kaleva	64
Ledamoten Björn Månsson	65
Valtuutettu Sirpa Asko-Seljavaara	65
Valtuutettu Paavo Väyrynen	66
Valtuutettu Leo Stranius	66
Valtuutettu Atte Kaleva	66
Ledamoten Björn Månsson	67
Valtuutettu Atte Kaleva	67
Valtuutettu Mai Kivelä	68
Valtuutettu Maija Anttila	68
Valtuutettu Sinikka Vepsä	68
Valtuutettu Atte Kaleva	69

29.1.2020

Valtuutettu Ebeling.....	69
23 §.....	69
Esityslistan asia nro 13	69
VALTUUTETTU NUUTTI HYTTISEN ALOITE SÄHKÖAUTOILUN EDISTÄMISESTÄ UUDIS- JA TÄYDENNYSRAKENTAMISESSA	69
Valtuutettu Nuutti Hyttinen	69
Valtuutettu Petrus Pennanen	71
Valtuutettu Hannu Oskala	72
Valtuutettu Juhani Strandén	72
Valtuutettu Nuutti Hyttinen	73
Valtuutettu Risto Rautava	73

29.1.2020

14 §

Esityslistan asia nro 4

KULTTUURI- JA VAPAA-AIKALAUTAKUNNAN KULTTUURI- JA KIRJASTOJAOSTON JÄSE-
NEN VALINTA

Valtuutettu Anna Vuorjoki

Kiitos, puheenjohtaja.

Esitän tähän liris Karppista.

17 §

Esityslistan asia nro 7

HALLINTOSÄÄNNÖN MUUTOS KOSKIEN VALTIONPERINTÖJEN KÄYTTÖÄ

Valtuutettu Otto Meri

Kiitos, puheenjohtaja.

Liittyä tähän valtionperintöasiaan siis siinä määrin, kun olen havainnut, että tuomioistuimissa on nyt huomattu, että kun kaupungilta tulee ilmoituksia tällaisen toimitsijan määräämisestä kuolinpesään, jossa kuolinpesän osakas eli perillinen ei ole ryhtynyt niihin toimiin, jotka lain mukaan tälle kuuluvat, niin olisin tiedustellut, että onko meillä sote-toimialalla kuinka yhteneväiset käytännöt näissä tilanteissa, jos lähinnä nyt sitten varmaan sote-toimialalla asiakas kuolee, että miten näissä sitten selvitetään näitä kuolinpesän osakkaita. Ja erityisesti tilanteessa, jos käy ilmi, että on tällainen osakas, mutta he eivät ryhdy perintökaaren mukaisiin toimintoihin, niin ilmoitetaanko sitten tai onko ohjeistus tällä hetkellä siis se, että ilmoitetaan oikeudelle siitä vai että jätetään ilmoittamatta. Ilmeisesti olen saanut ymmärtää, että on hieman horjuvuutta niissä kaupungin käytännöissä, ja toki olisi varmasti ehkä paikallaan, että meillä olisi mahdollisimman yhteneväiset käytännöt, miten toimintaa, kun tällainen henkilö kuolee. En tiedä, onko täällä joku, joka

29.1.2020

osaisi vastata siihen, että miten toimitaan. Nämä kaikkihan edeltävät siis sitä, että tämä perintö tulee siis valtiolle, että nämä ennakoivat toimenpiteet kiinnostavat.

Kansliapäällikkö Sami Sarvilinna

Kiitos, puheenjohtaja.

Vastaan ensimmäiseen tai viimeiseen kysymykseen ensimmäisenä, että nyt juuri ei taida olla paikalla tässä salissa ketään sellaista, joka näin täsmälliseen kysymykseen pystyisi vastaamaan. Kysymys on kuitenkin sellainen, että siihen pystytään hankkimaan vastaus jälkikäteen ja toimitetaan se kysyjälle ja tarpeen mukaan muillekin valtuutetuille.

Valtuutettu Petra Malin

Kiitos, puheenjohtaja.

En tiedä ihan tarkkaan, mitä valtuutettu Meri tarkoitti, että kuka tästä asiasta vastaisi ja missä kohtaa, mutta ajattelin sanoa vain siitä näkökulmasta, kun olen toiminut aikuissosiaalityössä sosiaalityöntekijänä, ja siellä joskus harvoissa tapauksissa tulee vastaan sellainen tilanne, että muistaakseni poliisilta tuli yhteydenotto, että vainaja on kylmiössä ollut nyt sen verran pitkään hautaamatta, että sitten se pitäisi hoitaa se haudaus, kun kukaan ei ole tullut asiaa hoitamaan. Sitten sosiaalitoimen edustajana olen tehnyt maksusitoumuksen asiaan, ja hänet on haudattu, mutta ei siinä vaiheessa sosiaalityöntekijä ainakaan ole lähtenyt soittelemaan minnekään perään eikä ole ajateltukaan, että se olisi sen sosiaalityön hommaa. Mutta en tiedä, tarkoittiko mahdollisesti jotain muuta, jotain eri tason toimijaa.

Valtuutettu Otto Meri (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Tarkoitin siis tätä tilannetta, missä perintökaaressa todetaan, että se, joka lähinnä ottaa kuolinpesän omaisuuden haltuun, niin sen tulee kutsua paikalle osakas tai ilmoittaa kuolemantapauksesta oikeudelle. Eli se jättää tälle väliaikaiselle pesänhoitajalle 2 vaihtoehtoa, ja siihen liittyen siis kysyin, että onko kaupungilla jotain yhteneväistä käytäntöä, että kutsuvatko he sitten tämän henkilön paikalle, ja jos hän ei tule, niin eivät toimi mitenkään vai sitten ilmoittavat oikeudelle tästä toimitsijan

29.1.2020

määräämisestä. Ilmeisesti tällainen harhakäsitys on siis joidenkin kaupunkimme sote-toimijoiden keskuudessa, että esimerkiksi hautaus-toimi olisi sellainen, mihin tämä toimitsija tarvittaisiin, mutta hautaus-toimilaki lähtee siitä, että jos ei kukaan muu ryhdy hautaamiseen, niin se on kunnan tehtävä. Eli tällaista toimitsijaa ei sitä varten tarvitsisi määrätä. Mutta tämä on ehkä sen verran nyansoitu kysymys, nyt kun tätä tässä pohdin, että palaan tästä sitten viranhaltijoille suoraan. Ehkei täällä enää kannata keskustella tästä.

20 §

Esityslistan asia nro 10

SDP:N VALTUUSTORYHMÄN RYHMÄALOITE MYÖNTEISEN ERITYISKOHTELUN RAHOITUKSEN LAAJENTAMISESTA

Valtuutettu Ville Jalovaara

Arvoisa puheenjohtaja.

Eveliina Heinäluoman ollessa estyneenä minä olen tänään Eveliina Heinäluoma, eli ryhmän varapuheenjohtajana käytän tässä ryhmämme puolesta ensin puheenvuoron, koska tämä on meidän elokuussa jättämämme ryhmäaloite, jossa ehdotetaan, että Helsinki laajentaa myönteisen erityiskohtelun rahoista. Kutsukaamme sitä mieluummin lyhyesti esimerkiksi alueiden tasa-arvorahaksi. Se ehkä kuvaa paremmin suomen kielellä, mitä tässä olemme ehdottamassa ja laajennettavaksi.

Kaupunginosien välisten hyvinvointierojen kaventamisessa ollaan SDP:n arvojen ytimessä. Kuten aloitteessamme todetaan, alueellinen eriytyminen on Helsingin suurimpia haasteita. Kaupungin strategian tavoitteena on kaventaa kaupunginosien välisiä hyvinvointieroja. Tilastot kuitenkin osoittavat, että tässä ei ole täysin onnistuttu ja tarvitaan vahvempia uusia keinoja näiden haasteiden kohtaamiseksi. Me olemme puhuneet näistä samoista asioista täällä valtuustossa niin kauan kuin olen ollut täällä ja jatkamme samaa teemaa.

Me SDP:ssä emme halua, että ihmisten hyvinvoinnissa kaupunginosien rajat saatikka yksittäiset kadut muodostavat rajoja siinä, miten ihmiset tässä kaupungissa voivat. Maailmalla tällaisesta segregaatiosta meillä

29.1.2020

on hirvittäviä esimerkkejä. Viime kesänä kävin itse Brasiliassa Rioossa, ja siellä näin tästä aivan ääriesimerkin, miten tietyt kadut jakavat sitä, miten ihmisillä menee, hyvin radikaalilla tavalla toiseen. Toki tämä meidän tilanteemme ei ole vastaava ollenkaan, mutta on meillä tässä lähempänä Suomeakin esimerkkejä, ja tämä tilanne ei ole kauhean hyvä. Sen takia on parempi toimia ajoissa kuin liian myöhään.

Aloitevastaus on melko myönteinen, mutta uudet nämä toimet ja varsinkin niiden rahoitus ei tapahdu automaattisesti, vaan tämän aloitteen hyväksymisen jälkeen on käytännön totutuksen aika. Siinä toimialojen vastuu on aika suuri. Toki sillä, että tämä valtuusto sitten jatkossakin myöntää rahoitusta näihin toimenpiteisiin. Tässä on nyt päästy jo vähän käyntiin, aiemmin tietysti kaskon alueella, ja nyt myös kuvan budjettiin on saatu ensi vuodeksi tähän rahaa. On toki muitakin toimia, jotka voidaan lukea jo tähän, mutta nyt tässä halutaan selkeämmin nostaa esille tämä tarve.

En ole hirveästi ponsia viljellyt täällä valtuustossa. Katsoin, että olen tehnyt yhden ainoan ponnin 7 vuoden aikana, että ehkä nyt on aika avata tässä mielessä vähän tätä aktiivisuutta, kun ryhmän puolesta esittäisin 2:ta pontta, joille toivon saavani tukea muilta ryhmiltä, ja toivon, että muutkin kuin meidän ryhmämme jäsenet osallistuvat tähän keskusteluun aktiivisesti. Siellä ensiksi esitän pontta, jossa selvitetään, miten tämä kuvalle annettu rahoitus toimii. Voitte lukea järjestelmästä sen, missä toivon, että syyskuun loppuun mennessä lautakunnille raportoidaan tästä asiasta. Ja toisessa ponnissa sitten tuon esille tämän tärkeän alueellisen toimijuuden myös muiden kuin kaupunkitoimijoiden kanssa. Yhteistyössähän tätä asiaa handlataan, eli se ei voi olla pelkästään virkamiesten ja muiden asia sitä hoitaa, vaan tärkeää on yhteistyö siellä alueella muiden toimijoiden kanssa. ? ponsi, niin haluan esittää tässä vaiheessa, ja sitten keskustelu jatkuu.

Valtuutettu Pilvi Torsti

Puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Tämän aloitteen isompi ja syvempi viesti on se, että alueellisen tasa-arvon näkökulma olisi syytä muuttaa yhä enemmän läpileikkaavaksi tavaksi tarkastella erilaista päätöksentekoamme ja myös valmistelua tässä kaupungissa. Pysin oikeastaan omassa puheenvuorossani nostamaan 2 näkökulmaa, miksi näin. Tässä oli siis kyse yhdestä esimerkistä, siitä, että ? kasvatuksen ja koulutuksen toimialalta tänne kulttuurin ja vapaa-ajan puolelle, ja siihen saadaan ikään kuin pilotti, mutta

29.1.2020

jatkossa meidän on pystyttävä tekemään yhä syvällisemmin tällaista työtä.

Mutta siis miksi? Ne valtuutetuista, jotka olivat myös edellisellä kaudella tässä valtuustossa, ehkä muistavat päätösseminaarin, jossa Jussi Pajunen minusta aika koskettavasti kävi läpi meidän silloisen tavoitteitamme ja kuinka niitä oli saavutettu. Valtaosassa Jussi saattoi antaa varsin positiivisen todistuksen, että oli ikään kuin päästy tavoitteisiin, ja sitten yhdessä kohtaa hän pysähtyi ja sanoi: "Ja sitten on yksi, jossa tavoitteet eivät täytyneet. Päinvastoin, kehityssuunta ikään kuin oli toinen". Ja se oli nimenomaan tämän alueellisen eriytymisen syveneminen ja jatkuminen. Tästähän tietysti sitten seurasi, että tälle valtuustokaudelle kun strategiaa on rakennettu, niin aihe on ollut monella tavalla esillä, ja positiivisen erityiskohtelun, myönteisen erityiskohtelun rahoitusta on lisätty eri koulutusasteille, ja tässä aloitteessa vietään sitten kokeiluluontoisesti tänne kuvan puolelle. Mutta tämä on siis ollut tunnistettu, syvä linja, joka näkyy ja jonka on syytä sellaisena säilyä, jos Helsinki haluaa pyrkiä tällaista kansainvälistä hyvin hankalaa trendiä ikään kuin vastaan tosissaan toimimaan.

Ehkä sitten toinen näkökulma, ja testasin omassa valtuustoryhmässä, että kehtaako tätä täällä edes esittää, mutta silläkin uhalla, että asia on vähän ehkä monimutkaisesti avautuva, niin sanon sen. Olin tässä muiden töiden puitteissa keskustelussa, jossa jäsenettiin etenkin nuoria englanninkielisillä termeillä 3 ryhmään: anywheres, somewheres ja nowheres. Jos sitä nyt yrittäisi jotenkin surkeasti kääntää, niin missä tahansa olevat, jossakin olevat ja ei missään olevat. Ehkä viitattiin sentyyppisiin ajatuksiin, että on olemassa aika iso joukko nuoria, jotka kokevat olevansa kotona vähän niin kuin missä tahansa kaupungissa, maailmassa, käyttävät palveluita, yleensä voivat aika hyvin, ja heitä on onneksi aika suuri joukko meidänkin helsinkiläisistä. Sitten on jossakin olevat, jotka toivovat juurtuvansa jonnekin, mutta kokevat ehkä vähän uhkaavanakin muut kuin ihan välittömän oman elämänpiirin tai heillä ei ole mahdollisuuksia liikkua omasta elämänpiiristä. Me muistamme nuorisotutkimuksista Helsingissä, meillä on paljon nuoria, jotka esimerkiksi koskaan eivät käy yleensä oman lähiönsä ulkopuolella. Ovat siis somewhere, mutta eivät anywhere. Sitten on vielä ei missään olevat. Tässä puhutaan tietysti usein esimerkiksi pakolaisista, sellaisista ihmisryhmistä, joilla ei ole kotia oikein missään tai kodin tuntua.

Miten tämä liittyy alueelliseen tasa-arvoon, niin juuri siten, että ehkä tämä keskimäinen joukko, somewheres, on tämän keskustelun ytimessä. Me aika usein ehkä kuitenkin kiinnitämme huomiota sentyyppiin palveluihin, jotka koskevat vähän sitä joukkoa, jotka muutenkin pääsevät kaikkialle ja kokevat olevansa kotona kaikkialla, joten ajatte-

29.1.2020

len, että meidän vastuullamme on yrittää miettiä sitä, että nämä erilaiset somewheret eri puolilla Helsinkiä ovat mahdollisimman hyviä ja kivoja paikkoja elää ja asua.

Lopuksi haluaisin kyllä vedota paitsi valtuutettuihin niin ehkä myös valmisteluun, kun ollaan jo kohta menossa myös kohti seuraavienkin valtuustokausien valmistelua, että alueellisen tasa-arvon näkökulma tämänkin pilotin kautta juurtuisi yhä syvemmin helsinkiläisen valmistelun ytimeen ja otettaisiin kaikessa päätöksenteossa huomioon.

Kiitos.

Valtuutettu Jenni Pajunen

Arvoisa puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Erot Helsingin asukkaiden verotettavissa tuloissa ovat jo yli 11-kertaiset varakkaimman ja köyhimmän kaupunginosan välillä. Jokainen ymmärtää, että elintasossa on suuri ero, jos vuositulot ovat 12 000 tai 138 000 vuodessa. Kaupungin strategian puolivälitarkastelussa alueiden eriytmisen indeksissä oli otettu takapakkia. Helsingin alueiden eriytyminen on edelleen suurimpia haasteitamme.

Helsingin kaupunki on ollut ja pyrkii jatkossakin olemaan segregaaion ehkäisyn eurooppalainen malliesimerkki. Myönteisen erityiskohtelun rahoitus on hyvä lähtökohta, mutta vain pieni osa keinovalikoimaamme. Miten pysäyttää Helsingin alueiden eriytyminen? Listaan tässä 7 keino.

Ensinnäkin panostamalla laadukkaisiin kouluihin ympäri kaupunkia. Segregaaion torjunnan on oltava keskeinen tavoite tulevassa päiväkotien ja koulujen palveluverkkouudistuksessa.

Toisekseen kaavoituksella. Sosiaalisen moninaisuuden ja yhtenäisen kaupunkikuvan periaatteista pitää pitää kiinni. Myllypuro, johon sijoitettiin uusi viehättävä pienpuutaloalue ja Itä-Helsingin ensimmäinen yliopistokampus, on tästä yksi onnistuneimpia esimerkkejä viime vuosilta.

Kolmanneksi: pitää pitää huolta kaikkien alueiden palveluista ja harrastusmahdollisuuksista. Positiivisen diskriminaation rahoituksen laajentaminen koulutus- ja sote-palveluiden lisäksi myös kaupungin nuoriso- ja kirjastopalveluissa on tervetullutta.

29.1.2020

Neljänneksi: koko kaupungin pitää olla jatkossa turvallinen. Rikollisuus kasvaa, kovenee ja kansainvälistyy. Rikollisuutta ja syrjäytymistä tulee ennaltaehkäistä riittävin resurssein monialaisella yhteistyöllä. Emme halua Ruotsin kaupunkien tielle, jossa jengiväkivalta rehoittaa. Tärkeässä roolissa on myös yhteisten alueiden ja tilojen siisteys ja huolellinen ylläpito. Näillä kaupunki voi myös osaltaan parantaa asukkaiden turvallisuudentunnetta.

Viidenneksi: yrityksille pitää kaavoittaa riittävästi toimitilaa hyvillä kulkuyhteyksillä eri puolille kaupunkia. Töissä pitää voida käydä muuallakin kuin keskustassa. On toivottavaa, että co-working-tiloja yksityisyrityksille ja etätyöntekijöille syntyy myös lähiohimmme.

Kuudenneksi: kaupunginosien identiteettejä tulee vahvistaa tukemalla asukastoimintaa ja muita yhteisöllisiä hankkeita. Roihuvuori ja Kontula ovat hyviä esimerkkejä alueista, joissa positiivinen yhteishenki on kannotunut tapahtumiksi, kun Roihuvuoren kirsikankukkafestareiksi ja Kontula Electronicsi. Ne ovat parantaneet ja vahvistaneet alueiden identiteettiä, viihtyisyyttä ja houkutteleet kävijöitä myös muualta kaupungista.

Viimeiseksi meidän pitää puuttua myös näkymättömään segregaatioon eli ilmiöihin, jotka eivät välttämättä näy tilastoissa. Tällaisia voivat olla esimerkiksi paperittomien tai harmaan talouden lisääntyminen.

Haluan kiittää demareiden valtuustoryhmää segregaatian nostamisesta jälleen valtuuston keskusteluun. Kaupunki voi yhtä hyvin kuin sen huonoin alue ja heikoin asukas. Yhteistyöllä torjumme Helsingin alueiden eriytymistä ja teemme Helsingistä maailman parhaan pääkaupungin.

Kannatan myös Jalovaaran ponsia.

Kiitos.

Valtuutettu Anna Vuorjoki

Arvoisa puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Eriytymisen ehkäisy on meillä strateginen tavoite. Valitettavasti me emme ole onnistuneet tässä vielä kovin hyvin, vaan jos me katsomme mittareitamme, niin enemmän ollaan menossa siihen suuntaan, että tämä eriytyminen on kasvanut. Tämä on iso haaste, ja tämä vaatii isoja rakenteellisia ratkaisuja ja monia eri keinoja. Esimerkiksi asuntopolitiikkaa ja kaupunkisuunnittelua, jolla me vaikutamme monipuoliseen asun-

29.1.2020

torakenteeseen. Tämä vaatii ylipäättänsä tuloeroja kaventavaa politiikkaa ja yhdenvertaisuuden edistämistä, koska mitä vähemmän eriarvoisuutta meillä ylipäättänsä on eri ihmisryhmien välillä, niin sen pienemmät riskit on sille, että nämä heijastuvat kaupunginosien eriytymisenä.

Tämä positiivinen diskriminaatio, tämä on yksi keino isossa kokonaisuudessa. Tämä ei ole se asia, joka ratkaisisi kaiken, mutta yksittäisenä keinona tämä on hyvinkin tärkeä. Tämä on toiminut meillä opetuksessa hyvin, ja siksi on hyvin järkevää, että tätä ? laajennetaan meillä myös muihin palveluihin.

Nyt kun näitä demarien ryhmäaloitteessa esitettyjä ajatuksia lähdetään toteuttamaan, niin tähän nostaisin muutaman huomion siitä toteutuksesta. Ensinnäkin minusta on hienoa, jos tämä aloite vaikuttaa siihen, että me ylipäättänsä tarkastelemme, miten palveluidemme rahoitus jakaantuu eri kaupunginosiin, koska onhan ihan mahdollista, että jos tähän ei kiinnitetä huomiota, niin tulemme vahingossa suosineeksi esimerkiksi hyvinvoivia alueita sen sijasta, että me kohdennamme rahaa sinne, missä tarve on suurin.

Sitten toiseksi, jos me vain jaamme niukkuutta, niin me emme ratkaise sosiaalisia ongelmia sillä, että me jaamme niukkuutta vähän eri tavalla. Nyt meillä Helsinki on poikkeuksellisessa asemassa moneen muuhun kuntaan nähden siinä mielessä, että meillä on oikeasti rahaa, jota me voimme käyttää eriarvoisuuden vähentämiseen ja hyvinvoinnin parantamiseen. Silloin tämä mielestäni tarkoittaa sitä, että esimerkiksi sote-palveluissa ei ole järkevää toimia niin, että me vain otamme joltakin alueelta pois ja laitamme jonnekin muualle. Eikä missään tapauksessa tuota hyvää tulosta se, että jos niillä alueilla, joilla tarpeet nyt eivät ole kaikkein suurimmat, annetaan terveysasemien mennä huonoon jamaan niin että ihmisiin siirtyy enemmän yksityiselle. Näkisin, että esimerkiksi sote-palveluissa tämä positiivisen diskriminaation rahoitus tarvitsee selkeätä lisä? siihen, että me voimme satsata sinne, missä on tarvetta. Tämä on asia, mikä pitäisi ottaa huomioon, kun valmistelemme tulevia budjetteja.

Sitten kolmanneksi tässä on iso kysymys, että miten me käytämme sen rahan, jota ohjataan positiivisen diskriminaation kautta eri alueille. Onko tämä esimerkiksi ihan tavallisten perheneuvolavastaanottojen, sosiaalityöntekijöitten, lääkärinaikojen lisäämistä vai onko se jotain muuta? Mikä on se laadullinen tapa, millä sosiaali- ja terveystaloudissa voitaisiin ottaa haltuun kaupunginosien ja alueitten haasteet ja vastata niihin? Tässä tullaan esimerkiksi sellaisiin kysymyksiin niin kuin yhteisö- ja sosiaalityön kysymyksiin. Miten voidaan sosiaalityön keinoin tukea yhteisöä eikä vain ajatella ihmisiä yksittäisinä ihmisinä ja miten voidaan

29.1.2020

vahvistaa ihmisten osallisuutta jokapäiväisessä arjessa? Tässä tulee myös kysymyksiä palveluidemme järjestämisestä. Miten me voimme tukea sellaista ajatusta, että eri alueilla sosiaali- ja terveystalouden työntekijät tuntevat sen oman alueensa erityispiirteet ja pystyvät vaikuttamaan ja tekemään hyvää työtä myös sitä kautta?

Haluaisin kiittää SDP:n ryhmää hyvästä aloitteesta, ja toivoisin, että tämä aloite toimisi laajemman pohdinnan ja kehittämistyön pohjana, eli tässä ihan oikeasti lähdetäisiin tekemään ajatustyötä siitä, että miten näitä asioita voi laittaa eteenpäin.

Kiitos.

Valtuutettu Sirpa Asko-Seljavaara

Arvoisa puheenjohtaja.

Tämä on hyvä aloite, ja haluan myös kannattaa Jalovaaran molempaa pontta, jota hän esittää. Koska tässä on myös kaupunkiympäristötoimialalta pyydetty lausuntoa, niin haluan kertoa, mitä toimialalla meille esitettiin eilen Vuosaaren seminaarissa. Siellä oli arkkitehti Meri Louekarinen erinomainen esitys siitä, miten meidän tulisi toimia eri ryhmien, pienimpienkin ryhmien, hyväksi. Meidän pitäisi tarkkailla, miten ihmiset liikkuvat, ja elää heidän ehdoillaan. Eli kun on paljon vanhuksia jossain päin, niin siellä pitää olla penkkejä. No, penkeillehän on nyt saatu määrärahaa. Jos esimerkiksi lapset ovat leikkipuistossa, niin miksi silloin vanhemmille ei rakenneta kahvilaa leikkipuiston viereen. Tiedättekö te yhtään kahvilaa leikkipuiston vieressä? Ei.

Välihuuto!

No, on se aika huonosti. Ja sitten jos on nuoria, jotka haluavat lautoilla, niin heille voisi siltojen alle rakentaa pieniä kenttiä, koska siellä olisi turva sateelta. Hänellä oli useita tällaisia hyviä, pienen ryhmän hyväksi toimivia kaupunkisuunnitteluideoita.

Valtuutettu Mari Rantanen (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Tähän mennessä mistään mistään puheenvuorosta ei ole tullut... On tullut esiin, että innokkaana oltaisiin jakamassa ehkä lisää tätä PD-rahaa, mutta mikään puheenvuoro ei ota kantaa siihen, onko minkään

29.1.2020

näköistä tietoon ja tutkimukseen perustuvaa vaikuttavuusarviointia PD-
rahan käytöstä ? .

Välihuuto!

Paitsi tämä VATTin 2017 tutkimus, joka tässä vastauksessakin on mainittu. Minusta se on aika vähäinen tutkimuspohja nyt sitten oikeistosta vasemmistoon jakaa tätä rahaa. Sen sijaan sanoisin tässä kohtaa, että ehkä jotakin muutakin kaupungin täytyisi tehdä kuin jakaa rahaa segregaaation ehkäisyyn, ja yksi siitä on kyllä se, että jos alueille muuttaa – me tiedämme senkin – paljon maahanmuuttajataustaisia, silloin sieltä lähtee kantaväestö pois, ja tilalle tulee lisää maahanmuuttajia, jolloin tätä mekanismia ei pysäytetä valitettavasti PD-rahalla.

Valtuutettu Pilvi Torsti (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Vastauksena, onneksi Mari Rantanen osin jo vastasi itse omaan kysymykseensä, eli meillä jonkin verran on tätä VATT selviteltyt. Positiivisen diskriminaation rahoitus on sen verran tuore instrumentti, että tutkimusasetelmien luominen tulee edellyttämään kyllä vähän lisää vielä aikaa, että sitä voidaan esimerkiksi tämän aloitteen viitekehyksessä tutkia, koska tässähän esitetään tulevaisuuteen kohdistuvaa rahoitusta, ja yleensä tulevaisuutta me emme tietysti pysty arvioimaan. Kiinnittäisin kuitenkin huomiota paitsi tähän VATTin tutkimukseen niin jos esimerkiksi kiertää kouluilla, jotka ovat olleet pitkään tämän rahoitusinstrumentin piirissä, niin se on hirveän konkreettisia asioita, mitä tehdään. Tämähän ei ole suinkaan mikään ikään kuin yhden kriteerin, vaan puhutaan koulutustaustasta, työttömyydestä ja tämäntyyppisistä monenlaisista kriteereistä kyseisellä alueella, oppimisvaikeuksista joskus myös ja yleensä ? esimerkiksi lisääkuisia oppilasryhmiin, joita on saatu. Jos kysytään opettajilta palautetta, niin kyllä tämä on juuri sellainen pysyvä keino, jolla on saatu kouluarkeen sentyyppisiä asioita, jotka on nähty hyödyllisiksi.

Valtuutettu Paavo Arhinmäki (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa herra puheenjohtaja.

Myönteisen erityiskohtelun rahoitusta on Helsingissä käytetty reilun parinkymmenen vuoden ajan, ensin kouluissa, siitä saatujen hyvien kokemusten perusteella se on laajennettu myös muihin toimialoihin ja

29.1.2020

Helsingin esimerkillä myös muualle Suomeen. Mutta on aivan selvää, ettei yksin myönteisen erityiskohtelun rahoitus ratkaise näitä moninaisia ongelmia tai haasteita, vaan ne ovat isompi kysymys. Ensinnäkin asuntopolitiikka on valtavan suuri merkitys, että meillä tasaisesti erilaista asuntorakentamista kaikille alueille tehdään. Huolehditaan siitä, että palvelun toimivat kaikilla alueilla, jotta erilaiset ihmiset asuvat vierekkäin ja yhdessä. Olisin huolestunut siitä, jos Helsingissä jotkut ajattelevat, että meidän ei kannattaisi panostaa siihen, että pidämme kiinni siitä vahvuudesta, joka Helsingillä on ollut kaikki nämä vuodet, että asuinalueet eivät ole eriytyneet samalla tavalla kuin muualla maailmassa, vaan erilaiset ihmiset erilaisista taustoista asuvat vierekkäin, käyttävät samoja palveluja, lapset käyvät samoissa päiväkodeissa, kouluissa ja käyttävät samoja harrastuspaikkoja.

Valtuutettu Reetta Vanhanen (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Kuten tässä nyt on moni jo todennut, niin tosiaanhan tästä nimenomaan on saatu tutkimusnäyttöä tämän myönteisen erityiskohtelun rahan vaikuttavuudesta. Helsingin on alun perin tehnyt hyvin rohkean päätöksen siinä, että tämä on otettu käyttöön, ja se on sitten myöskin tarjonnut mahdollisuuksia näihin tutkimusasetelmiin. On varmasti ihan selvää, että nyt kun tätä on laajennettu ja otettu käyttöön muualla kuin kouluissa, niin tutkittavaa on vielä lisää, mutta että alun perin se on ollut hyvin rohkea päätös, että tähän on lähdetty. Eihän Helsingin eriarvoisuuden vähentäminen ole tähän jäänyt, vaan tällä kaudellahan meillä on ollut esimerkiksi kärkihankkeena se Mukana-ohjelma, jossa on hyvin konkreettisia toimenpiteitä ja hankkeita eriarvoisuuden vähentämiseen. Että laajalla skaalalla tätä toteutetaan kaupungissa.

Valtuutettu Pia Kopra (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Asuntomarkkinoiden rakenne ja toimintatapa ohjaavat osan kasvavasta vieraskielisestä väestöstä asumaan juuri niille pienalueille, joihin kantaväestön huono-osaisuus on selkeästi keskittynyt, ja samalla sitten parempiosainen väestö valikoi asuinpaikkansa myös sen osalta. Eli tässä on nähtävissä tämä noidankehä, johon valtuutettu Mari Rantanenkin viittasi.

29.1.2020

Valtuutettu Mari Rantanen (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Penäisin vielä hiukan tätä keskustelua ja menisin taaksepäin. Toiset täällä sanovat, vastaavat minulle, että tutkimusnäyttöä on, toiset sanovat, että sitä ei voi olla, kun tämä on niin vähän aikaa ollut. Joku sanoo, että 20 vuotta on tätä käytetty. Minun mielestäni on ihan selvä asia, että tällaisessa, kun aina puhutaan tässäkin salissa hyvin usein siitä, että tiedolla pitää johtaa, niin silloin se on kaikesti aika selvä, että tällaisiin päätöksiin pitäisi liittää selkeästi sitä tutkimusta myös, jotta nähdään, mitä sillä eurolla saadaan aikaiseksi. Jotta ei käy niin, että me ikään kuin kuvittelemme saavamme hyvää aikaiseksi työntämällä rahoitusta lisää jonnekin, jossa se ei välttämättä ole tehokasta.

Valtuutettu Pilvi Torsti (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Vastaan nyt, käytän uudelleen saman puheenvuoron ja vastaan Mari Rantaselle uudelleen. 2 asiaa. Meillä on ollut positiivisen diskriminaation eli myönteisen erityiskohtelun rahoitusta jo pitkän aikaa kouluissa, nimenomaan alun perin peruskouluissa, ja siitä on voitu luoda jonkinlaisia mielekkäitä tutkimusasetelmia, joihin myös tässä vastauksessa viitataan, ja näin ollen asian vaikuttavuutta on voitu arvioida. Toiseksi, aloitteessa puhutaan uudesta toimialasta tämältyyppisen rahoitusinstrumentin piiriin, jolloin on tietysti mahdotonta olla vaikutusarviointia, koska ollaan tekemässä jotain sellaista, mitä ei ole aikaisemmin tehty. Aivan niin kuin 20 vuotta sitten tehtiin koulujen parissa.

Kiitos.

Valtuutettu Paavo Arhinmäki (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa herra puheenjohtaja.

Kouluissa todella noin 20 vuotta sitten otettiin ensimmäistä kertaa kokeiluna tämä myönteinen erityiskohtelu käyttöön, ja siitä saatiin hyviä kokemuksia ja tuloksia, ja silloin sitä laajennettiin. Nythän kysymys on siitä, että myöhemmässä vaiheessa on laajennettu myös koulujen, peruskoulun ja koulujen ulkopuolelle laajemmin kaupunkiin, ja tämä on tuoreempi puoli. Mutta haluan korjata nyt sen väärinkäsityksen, joka pelkään, että tässä ? on perussuomalaisten vastustuksessa, että

29.1.2020

ajatellaan, että tämä olisi joku raha, jolla erityisesti nyt haluttaisiin tukea vain maahanmuuttajia. Ei. Tällä halutaan huolehtia kaikista helsinkiläisistä, Helsingin tasaisesta ja tasa-arvoisesta kehittämisestä. Huolehtia esimerkiksi siitä, että meidän kaikki lähiömme ovat hyviä paikkoja asua ja elää. Eli tältä osin tulee läpi sellainen ajatus, että tässä nyt vastustetaan jotain sellaista, mitä tällä myönteisellä erityiskohtelulla ei tehdä. Voisin ajatella, että myös perussuomalaisen kannattajien ja tukijoiden mielestä olisi hyvä, että kehitämme lähiöitä tasa-arvoisesti.

Valtuutettu Tuula Haatainen (vastauspuheenvuoro)

Toivon, että tätä aloitetta ei nyt tieteen tahtoon viedä johonkin aivan omituiseen suuntaan. Jos me ajattelemme, että nuorisopalvelut olisivat nyt seuraava kohde, niin sehän on lähellä koulutuspalveluita, ja meillä on siitä hyviä kokemuksia ja esimerkkejä ja tutkimustuloksia koulupuolelta. Eli tässä haetaan sitä samaa, että myös nuorten palveluissa voitaisiin kohdentaa resurssia sinne, missä on enemmän ongelmia. Kyllä me tiedämme, että jos paljon työttömyyttä, pienituloisuutta ja niin edespäin alueella kasautuu, niin totta kai siellä myös nuoret tarvitsevat enemmän tukea. Siitähän tässä on nyt kysymys. Olen tosi iloinen, että täällä on kokoomuksesta Vasemmistoliittoon ja vihreisiin ja kaikkien ryhmien toimesta kiitetty tätä aloitetta, ja olen ymmärtänyt, että Helsingin kaupungissa on ollut laaja yhteinen ymmärrys jo pitkään siitä, että tämä positiivisen diskriminaation raha on hyvä tapa vastata ihmisten yksilöllisiin tarpeisiin myös. Tuen tätä tosi lämpimästi. Tehdään tästä yhteinen Helsingin asia.

Valtuutettu Mari Rantanen (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Alkaa tuntua vähän papukaijalta, mutta toistan vielä kertaalleen, että kun siitä on nyt yksi tutkimus tästä asiasta, niin sitä tässä nyt penään. Eli siihen viitataan, että kun on, siis myönteinen kokemus ei ole mikään tutkimus asiasta, vaan minä penään tässä nyt tähän samaan yhteyteen sitä, että tätä tutkitaan ja selvitetään, mitä tällä rahalla saadaan aikaiseksi. Sehän on tietysti erinomaista, jos täällä pyritään siihen, että tämä jakautuu muuallekin kuin vain maahanmuuttajataustaisiin, mutta esimerkiksi tämä VATTin tutkimus toi esiin, että nimenomaan PD-rahalla saatiin – mikä on sinänsä hyvä asia – maahanmuuttajataustaisia ja poikia toiselle asteelle. Mutta että kyllä se kokemus, mikä minulla on, joka ei siis ole tutkimus vaan kokemus, koen tämän, eli tässä aika

29.1.2020

usein tämä raha ohjautuu muutoin kuin sinne muille huonosti pärjääville lähiöissä.

Valtuutettu Ville Jalovaara (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Tämähän nyt kääntyy valtuutettu Rantasen toimesta vähän erikoiseen suuntaan tämä keskustelu. En oikein tiedä, mitä vastaan te nyt oikein intätte. Oletteko te sitä mieltä, että tämä koko PD-raha on lopetettava vai mikä teidän tämän jatkuvan tähän asiaan palaamisen motiivina tässä on? Onko tämä teistä niin huono asia, vai mitä haluatte oikein tehdä?

Valtuutettu Ozan Yanar (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Eli onko nyt siis tosiaan niin, että valtuutettu Rantasella on kokemus jostain, ja sitten siinä vastapainoksi on VATTin tutkimus, joka on validi taloustieteellinen tutkimus, joka on tehty Suomen parhaiden taloustieteilijöiden taholta? Minä kyllä valitsisin tämän VATTin vastauksen kyseiseen asiaan, ja minusta kokemuksella asioiden ikään kuin perusteleminen on kyllä outoa. VATTin tutkimus on tosi ansiokas, ja se tuo meille tosi paljon lisäarvoa ja tavallaan myös antaa suuntaa siihen, että me olemme tehneet asioita oikein, ja sitä kannattaisi jatkaa.

Apulaispormestari Pia Pakarinen

Kiitos, puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Olin ajatellut puhua hieman myöhemmin, mutta koin tarvetta tulla tähän väliin kertomaan nyt ensinnäkin tästä meidän PD-rahamme tai myönteisen erityiskohtelumme historiasta. Sehän on ollut siis käytössä vuodesta 1999, eli meillä on siitä kouluissa 20 vuoden kokemus. On totta, että sitä voitaisiin varmaan sen vaikuttavuutta tutkia enemmänkin, mutta VATTin tutkimuksen mukaanhan se lisää tosiaan erityisesti maahanmuuttajataustaisten ja toisaalta poikien, ylipäänsä poikien, todennäköisyyttä hakeutua toisen asteen koulutukseen, ja sehän on positiivista. Nämä kriteerithän ovat tässä 20 vuoden aikana hiukan vaihdelleet. Joidenkin kriteerien on todettu korreloivan niin paljon keskenään, että me olemme päätyneet nyt tähän, että vertailukohtana tai perustee-

29.1.2020

na ovat siis keskimääräinen vuositulo alueella, toisaalta koulutustaso eli ilman peruskoulun päättötutkintoa olevien määrä alueella eli oppilaaksiottoalueilla. Työttömyystaso on ollut jossain vaiheessa mukana, mutta se on todettu, että se korreloi niin paljon, että se ei enää tuo uutta. Sitten on vieraskielisten prosenttimäärä asianomaisessa koulussa ja sitten toisaalta koulun vetovoima lähikouluna. Eli siinä miinustetaan 2 prosenttilukua: toisaalta se, kuinka paljon muualta tullaan asianomaiseen kouluun, ja se, joka miinustetaan siitä, on sitten että kuinka paljon tästä koulusta lähdetään muualle. Tai ne, jotka kuulusivat, joille se olisi lähikoulu. Ja silloin jos tämä jää sitten esimerkiksi negatiiviseksi, niin se sitten tuo mahdollisuuden tuohon positiiviseen diskriminaatiomäärärahaan.

Jos ajattelee, mitä me olemme tehneet kouluissa, niin vuonna 2017 tämä PD-rahamäärä oli 3 800 000 suurin piirtein. Tälle vuodelle se on 6 400 000 lähes. Tässä viime valtuuston hyväksymässä budjetissahan lisäsimme miljoonan, eli lisäsimme 25 %:lla tätä positiivisen diskriminaation määrärahaa. Minä itse pidän tätä todella tärkeänä, että teemme näin. Näen ihan, se ei ole tieteellinen tutkimus, mutta voin sanoa kyllä silmämääräisesti, että luokkakoot ovat pienempiä alueilla, joissa tämä PD-raha on käytössä. Siellä pystytään tekemään siis juuri henkilöratkaisuja, siellä pystytään tekemään muita segregatiota torjuvia ratkaisuja, ja koen sen kyllä hyvin positiivisena. Tämä myös rohkaisee alueella asuvia hakeutumaan siihen kouluun, eli nimenomaan tuetaan sitä lähikouluperiaatetta.

Itse näkisin, että kun tätä rahaa minusta on syytä lisätä, niin laajennetaan sitä koulujen määrää, jotka pääsevät sen piiriin. Ne koulut, jotka saavat jo runsaasti rahaa, oikeastaan ovat sen resurssin jo aika hyvin käyttäneet, mutta meillä voisi olla enemmän tämän PD-rahamäärän piirissä.

Kiitoksia.

Valtuutettu Maija Anttila

Arvoisa puheenjohtaja.

Nostan pikkaisen tätä keskustelua toiselle tasolla. Alueiden ja väestöryhmien välinen eriarvoistuminen on todella iso maailmanlaajuinen poliittinen kysymys, joka tulee heiluttelemaan kansakuntia sekä meillä että muualla, ja se koskee etenkin suuria kaupunkia. Näin ollen tämä PD-raha tai alueiden eriarvoistumisen nämä instrumentit, mitä nyt tällä hetkellä käytetään, ovat kyllä tähän isoon tavoitteeseen nähden, että millä tavalla kyetään tätä eriarvoistumiskehitystä sekä alueellisesti että väes-

29.1.2020

töryhmien kesken torjumaan, aivan liian heikkoja ja pieniä. Ne ovat tietysti tärkeitä, mitä me olemme tehneet, mutta tarvitaan kyllä paljon enemmän tekoja. Valtuutettu Torsti viittasi, mitenkä edellinen pormestari Jussi Pajunen oli todennut, että muissa tavoitteissa on onnistuttu, mutta tässä segregaatiotavoitteessa ei, ja tämä on minusta erittäin tärkeä viesti. Valtuutettu Jenni Pajunen omassa puheenvuorossaan nosti esille, millä tavalla eriarvoisuutta eri hallintokuntien toimesta pitäisi nimenomaan torjua, ja minusta se oli erittäin kannatettava ja hyvä puheenvuoro. Omassa ponsiesityksessäni kiinnitän huomiota myös tähän asiaan.

Kun seuraavan kerran teemme valtuustokauden strategiaa, niin alueiden ja väestöryhmien välisten eriarvoisuuksien torjumisen pitää olla tässä kaupungissa ihan keskeinen tavoite, ja sitä varten me tarvitsemme kyllä lisää tutkittua tietoa ja myös selkeitä rahallisia tavoitteita. Näin ollen tulen tekemään tähän, teen tähän ponsiehdotuksen, että:

Hyväksyessään kaupunginhallituksen vastauksen valtuusto edellyttää, että selvitetään mahdollisuudet tehdä kaupungin strategian keskeisestä tavoitteesta alueiden eriarvoistumisen ja hyvinvointierojen vähentämiseksi valtuustokauden lopussa syvälinen arviointi, missä arvioidaan eri hallintokuntien tavoitteiden toteutumisen ja siihen tarvittavien rahojen riittävyys. Arviointi antaa pohjaa seuraavalle valtuustokaudelle laadittavaan strategiaan.

Kiitos.

Valtuutettu Pilvi Torsti (vastauspuheenvuoro)

Puheenjohtaja.

Valtuutettu Anttila nosti nyt keskeisen asian, joka tässä aloitteessa halutaan viestiä hallintoon, eli nimenomaan alueellisen tasa-arvon läpileikkaavuus periaatteena jatkossa kun me lähdemme valmistelemaan myös tulevia kausia.

Kiitos.

Valtuutettu Arja Karhuvaara (vastauspuheenvuoro)

Kiitos hyvästä aloitteesta ja kiitos hyvästä keskustelusta.

29.1.2020

Mielestäni yksi näistä hyvinvointierojen vähentämiseen tähtäävistä asioista on tämä terveyden edistäminen. Me tiedämme monet, että elintavoilla pystytään vaikuttamaan myös yhteiskuntakelpoisuuteen ja työmarkkinoilla pysymiseen. Toivoisinkin, että siihen tehtäisiin ihan erillinen ohjelma, missä todella kartoitettaisiin kyseisten alueiden ongelmat ja tehtäisiin selvä konsepti siihen, miten näihin eroja aiheuttaviin ongelmiin puututaan ja toteutetaan se myös.

Kiitos.

Valtuutettu Sinikka Vepsä

Kiitos, puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Kiitän valtuutettu Karhuvaaraa tärkeästä aiheesta, terveyden edistäminen. Esimerkiksi vanhuspalvelut on järjestetty hyvin eri lailla kaupungin eri alueilla, ja etenkin Pohjois-Helsinki ja Koillis-Helsinki, joissa eniten on ikääntyneitä ihmisiä ja kotihoito on kaikista kovimmilla, ovat jäämässä jalkoihin. Mutta tähän aloitteeseemme, joka on erittäin tärkeä ja tulee vaatimaan valtuustosta paljon lisärahaa. Apulaispormestari Pakarinen mainitsikin näitä summia, mutta ne eivät ole riittäviä. Vaaditaan myös paljon erilaisia toimia. Mielestäni juuri varhaiskasvatuksessa ja koulutuksessa pitäisi huomioida, että esimerkiksi maahanmuuttajataustaiset lapset ovat tasaisesti jakautuneet kaupunkimme eri asuinalueille. Muistatte varmaan kun olen maininnut Vesalan koulun, joka saa tätä erityistä myönteistä rahaa, mutta se ei ole ollenkaan riittävä, koska siellä on aivan huimasti näitä maahanmuuttajataustaisia lapsia. Tämä VATT-tutkimusnäyttö on vielä vähäistä, mutta se on selkeä näyttö siitä, että tämä raha kannattaa kasvatuksen ja koulutuksen toimialalla ja tätä tarvitaan.

Kaupunkistrategiamme tavoitteena on alueiden välisen eriytymisen estäminen, mutta mielestäni tähän ei ole riittävästi panostettu. Mukana-hanke on hyvä, samoin kuin tämä osallistuva budjetointi oli, mutta osallistuvassa budjetoinnissa on paljon kehitettävää, kuten kaupunkiympäristölautakunta itse toteaaakin lausunnossaan. ”Hankkeen investoinnit kohdistuvat eniten kaupungin eteläosiin, ja pohjoisessa suurpiirissä ei mennyt yksikään hanke läpi”. Näistä hankkeista kuitenkin moni on sellaisia, joista kaupungin pitäisi omilla yhteisillä verovaroilla pitää huolta, eikä tällaisen osallistuvan hankkeen mukana. Tämäkään ei ole oikea tapa. Alueilla, joissa on paljon työttömyyttä, toimeentulotuen saajia tai maahanmuuttajataustaisia asukkaita, äänestysaktiivisuus jäi hyvin vähäiseksi, koska siellä ihmiset eivät yksinkertaisesti välttämättä tiedä, miten äänestetään. Asuinalueiden tasa-arvon lisäämiseksi tarvitaan

29.1.2020

esimerkiksi yhteisiä asukastaloja niille alueille, joista ne puuttuvat. Nuorisotalojakaan ei ole läheskään kaikilla alueilla. Eli näissä kaikissa on paljon kehitettävää.

Mainittiin, että meillä pitää olla kaupungin eri alueilla viihtyisiä tiloja, niin tässä haluaisin mainita, kuinka esimerkiksi Koillis-Helsingin asukkaat ja nuoret toivoivat turvallisia, siistejä asemia, juna-asemia. Kuitenkin nämäkin monien vuosien päähän, oliko se 5 vuoden päästä vai 10 vuoden päästä esimerkiksi Malmin asemaa, Tapulin asemaa, Tapanilan asemaa kehitetään. Nämä kaikkihan ovat sellaisia, että me tarvitaan rahaa myös muualle kuin tänne keskustan alueelle.

Kiitos.

Kannatan Maija Anttilan tekemää pontta.

Apulaispormestari Sanna Vesikansa

Arvoisa puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Kiitos tästä tärkeästä keskustelusta, ja kuten valtuutettu Anttila juuri kuvasi, niin tämä on yksi tämän kaupungin isoista haasteista, jolle nyt etsitään erilaisia ratkaisuja, ja mielestäni tämä myönteisen erityiskohtelun tuominen myös kasvatuksen ja koulutuksen toimialalta muille toimialoilta, sekä soteen että kuvaan, on erittäin tärkeä tämän valtuustokauden päätös. Tietenkin näissä kaikissa on tärkeää seurata niitä vaikutuksia, ja siinä mielessä täälläkin käyty keskustelu on olennaista.

Lasten ja nuorten terveydestä tiedämme, että vanhempien sosioekonomisella asemalla on suuri vaikutus esimerkiksi mielenterveyden ongelmien yleisyyteen lapsilla tai koulunkäyntivaikeuksiin, jopa lastensuojelupalveluihin. Sen takia on todella tärkeää panostaa siihen ennaltaehkäisevään varhaiseen tukeen, koska silloin ne vaikutukset voivat olla todella merkittäviä, ja vastaavasti sitten perheiden kohtaamat vaikeudet tuntuvat koko lapsen eliniässä ja terveydessä siitä eteenpäin.

Me olemme siis sotessa ottaneet tämän uudelleen käyttöön. On aikaisemminkin ollut positiivista erityiskohtelua myös sote-palveluissa, ja tietenkin resursseja on tasattu tarpeiden ja käytön mukaan jo aiemmin esimerkiksi terveysasemillamme. Eli esimerkiksi Anna Vuorjoen huoli siitä, että tämä otettaisiin jostain pois, niin tämä on ollut nyt uutena elementtinä ihan uutta rahoitusta. Se on ollut noin puolen miljoonan luokkaa nyt viimeisenä 3 vuotena, ja tällä on pystytty lisäämään neuvolaan ja kouluterveydenhuoltoon henkilökuntaa noin pari kymmentä ih-

29.1.2020

mistä ja sen lisäksi myös perheiden erityispalveluihin. Tietenkin koko näiden erilaisten tarpeiden ja soten laajojen volyymien joukossa tämä on kohtuullisen pieni raha, mutta varsin pienenä se tietenkin on alkanut silloin aikoinaan myös kasvatuksessa ja koulutuksessa, ja ainakin itse näen, että kun me tätä seuraamme, niin pystymme myös tekemään siitä huomattavasti parempaa.

Tässä on mukana ollut soten osalta myös meidän tilastot ja tutkimus - yksikköme, THL, Helsingin yliopisto tekemässä sitä mallia, ja sitähän on siinä vastauksessa myös esitelty. Korrelaatiot näiden eri muuttujien kohdalla ovat hyvinkin suuria, eli se, että jos katsomme alueita, joissa on pienituloisia lapsiperheitä, yksinhuoltajaperheitä, alhaisen koulutustason omaavia vanhempia, työttömyyttä, vieraskielisyyttä, niin valitettavasti ne asiat myös korreloivat hyvin paljon keskenään. Mutta tätä kautta on siis löydetty sellainen malli, jolla resursseja voidaan tasata.

Ehkä yksi tärkeä huomio siitä, miten voisimme ottaa oppia myös siitä toimivasta kaskon mallista, on se, että siellähän koulujen tasoilla, kouluissa on pystytty varsin paikallistasolla päättämään, mihin ne lisäresurssit laitetaan. Onko se oppilashuollon resurssi, onko se opetushenkilökunta? Varhaiskasvatuksessa nimenomaan mitä pystytään lisäämään? Sote-palveluissa asiat ovat ehkä hieman keskitetympiä, ja kuitenkin tämä elementti, että paikallisesti tunnistetaan, mitkä ne tarpeet ovat, on varmasti yksi asia, joka on ainakin sen VATTin tutkimuksen valossa ollut ? elementtejä, joka on tuonut sitä näyttöä ja toiminut nimenomaan siellä kasvatuksessa, koulutuksessa.

Sitten tosissaan kun täällä viitattiin näihin erilaisiin tutkimuksiin, ja se tutkimus, nimenomaan näiden toimenpiteiden vaikuttavuuden seuraaminen on mielestäni tärkeää kaikilla toimialoilla, ja sitä tulemme ehdottomasti tekemään yhteistyössä eri tutkimuslaitosten ja yliopistojen kanssa. On hyvä valtuutettujenkin ehkä katsoa perspektiiviä hieman kauempaa. Esimerkiksi vuodelta 2010 löytyy Anniina Ylä-Outisen tutkimus, Helsingin kaupungin tietokeskuksen tekemä, jossa on juuri tarkasteltu silloista positiivisen erityiskohtelun toimivuutta ja niitä suosituksia, joita silloin on ollut. Eli ei tässä kysymys ole nyt pelkästään muutamasta uudesta mielenkiinnosta. Tässä kaupungissa on aika pitkään osoitettu, että nimenomaan tällaista poliittista tahtoa ja rahojen ja resurssien ohjaamista pitää olla ja ihmisten erilaisten ? tasapainottavia elementtejä tässä kaupungissa pitää olla, ja se on mielestäni tämän kaupungin vahvuus.

Kiitos.

29.1.2020

Valtuutettu Sirpa Asko-Seljavaara (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Se, mitä kaupunkiympäristöarkkitehti opetti ja äsken Sanna Vesikansa sanoi, että meidän pitäisi tarkkailla ympäristössämme, että mitä ihmiset haluavat, miten he käyttäytyvät, eikä uskoa siihen, että kyllä me tiedämme kaikki asiat paremmin. Tämä on juuri tämä terveysesemien rakentaminen ja lopettaminen, niin siinä on kyllä suuri ristiriita ihmisten toiveiden ja sen välillä, mitä meidän pitkän ajan suunnitelmassamme on.

Valtuutettu Maija Anttila (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Ensinnäkin kiitokset apulaispormestari Sanna Vesikansalle tästä erittäin hyvästä puheenvuorosta, jossa tuli paljon uuttakin asiaa. Kiinnittäisin huomiota myös ihan tähän samaan asiaan, jonka hän toi, tämän sosiaali- ja terveydenhuollon toimialan merkityksen tässä eriarvoisuuden torjumisessa. Kun tiedämme, kuinka paljon oma tietokeskuksemme tekee hyvää tutkimustyötä, niin kiinnittäisin huomiota, että myös nämä vanhat pitkäaikaiset köyhyystutkimukset, joita kaupunki on tehnyt, otettaisiin myös mukaan. Köyhyyden merkitys tulee ehkä olemaan myös yksi sellainen elementti, jota ei saa unohtaa.

Valtuutettu Mari Holopainen

Kiitos, arvoisa puheenjohtaja.

Kiitos hyvästä aloitteesta sosialidemokraattiselle ryhmälle, ja näitä tavoitteita lämpimästi kannatan. Varmasti, niin kuin täällä on hyvin tuotu esiin, voidaan tehdä kaikilla toimialoilla paljon sen eteen, että kaikki alueet ovat hyviä paikkoja asua ja että siellä tunnistetaan myös jokaisen alueen omaleimaiset piirteet, jotka tekevät juuri siitä alueesta kiinnostavan asukkaille. Yksi tällainen tekijähän on lähiluonto, jota asukkaat arvostavat kovasti kaupunkiympäristön näkökulmasta. Varmasti myös tällaisilla pienillä parannustoimenpiteillä, koskevat ne sitten asemanseutuja tai puistoja, voidaan tehdä hyvin paljon. Toivon, että tässä jatkotyössä kuullaan myös eri alueiden asukkaita, jotta tiedetään, mitkä ne hyvät asiat jokaisella alueella ovat. Hyvää tietoa saa osallistuvasta budjetoinnista, jossa toivottiin muun muassa kulttuurikohteiden

29.1.2020

korjausta ja hedelmäpuita ja marjapensaita ja kukkia ja puita ympäri kaupunkia ja monia muita hyviä asioita. Fudiskenttiä ja niin edelleen.

Tosiasiassahan meillä on jo nuorisopalveluissa esimerkiksi tämä periaate käytössä, että keskitetään palveluita sellaisille alueille jois-... Ääni kuuluu. Tämä tietysti liittyy siihen myös, että paitsi että tarve on suurempi, niin rahat ovat olleet vähissä. Eli se kannattaa huomioida. Itse siellä jaostossa toimin alkukaudesta, ja sen kyllä huomasi hyvin, että liikaa rahaa ei ole mihinkään, joten kaikki ne uudet kohteet sitten pääasiallisesti katsotaan kyllä hyvin tarkasti, että ne kohdistetaan sellaisille alueille, joissa tarvitaan. Mutta toki sitten taas kaikille saatavilla olevat palvelut eivät välttämättä toteudu enää joka puolella nuorisopalveluiden osalta. Toki sitten myös seurat, partiot ja muut toimijat tekevät hyvää työtä, jota sieltä sitten myös tuetaan.

Joka tapauksessa kun me haluamme tämän hienon tavoitteen toteuttaa, niin me tarvitsemme käytännössä lisärahaa. Muutenhan se tarkoittaa sitä, että meillä luokkakoot kasvavat muualla tai meillä ei vaikkapa nuorisopalveluissa ole sitten sitäkään vähää enää rahaa investoida tärkeisiin palveluihin. Joten vetoan, että tämä tiedostetaan myös valtuustossa, kun me haluamme erityiskohtelua, että me aidosti varaamme rahoituksen sitten jokaisella toimialalla tähän tärkeään tavoitteeseen.

Tietysti on myös sellaisia hyviä hankkeita, jotka ovat jo menneet läpi, kuten tämä joukkoliikennemahdollisuus koululuokille. Se on ihan valttavan hieno juttu, ja nyt luokat pääsevät kulkemaan pääkaupunkiseudulla hyvin vapaasti ja tutustumaan erilaisiin kohteisiin. Varhaiskasvatuksessa meillä on hyvin vähäistä tämä myönteinen erityiskohtelu. Siihen ei nyt saatu tässä budjetissa parannusta, mutta tämä täytyisi kyllä ottaa ehdottomasti huomioon jatkossa, koska myös esimerkiksi kielellisten erityistarpeiden tukeminen on selvästi suurempaa joillakin alueilla, ja siihen tarvitaan tukea. Me olemme saaneet palautetta kyllä, että tämä ei aina toteudu. Sama juttu kirjastoissa että meillä ei ole kirjastoihin varattu rahaa riittävästi myöskään näissä uudiskohteissa, joten nyt toivotavasti tämäkin hyvä aloite antaa pontta siihen, kuinka tärkeitä lähipalvelut ovat ihan jokaiselle tasaveroisen lukemisen oppimisenkin kannalta.

Kun mietitään, mitkä nämä myönteisen erityiskohtelurahoituksen kriteerit ovat – ja siellä on tulotaso, koulutustaso, työllisyys ja niin edelleen – niin itse asiassa kyllä me voimme tosi moneen näistä asioista myös vaikuttaa sillä tavalla, että me korjaisimme tätä tilannetta. Erityisesti koulutustason nosto on sellainen, jolle me voimme kyllä tehdä paljonkin. Me tiedämme, että koulutus on usein keino myös pärjätä pidemmälle elämässä, ja tämä on ihan meidän käsissämme, Helsingin ja val-

29.1.2020

tion käsissä, miten paljon ja miten hyviä koulutuspalveluita me tarjoamme. Tilastokeskuksen mukaan juuri pystyttiin lukemaan lehdestä, että lähes 90 % ammattikorkeakoulun ja ylemmän korkeakoulututkinnon suorittaneista työllistyy hyvin nopeasti valmistuttuaan. Ja sitten kun me tiedämme samalla, että tulevaisuuden työpaikat syntyvät sellaisille aloille, joissa tarvitaan vähintään ammattikorkeakoulututkintoa, niin jos me haluamme auttaa ihmisiä työllistymään ja samalla tarjoamaan niitä elämän edellytyksiä, niin tämä tarkoittaa toki, että me ymmärrämme, että eletään osaamistaloudessa ja lisäämme koulutustarjontaa hyvinkin voimakkaasti, mikä on nyt myös hallitusohjelmassa tavoitteena. Mutta tarvitaan uusia aloituspaikkoja, tarvitaan myös pääkaupunkiseudulle, jossa meillä on paljon lapsia ja nuoria, ja toivottavasti myös lukio- ja ammatillisen koulutuksen tarjonnasta ja sen lisäämisestä pidetään huolta.

Valtuutettu Sami Muttilainen (vastauspuheenvuoro)

Kiitoksia, puheenjohtaja.

Jatkan valtuutettu Holopaisen hyviä pointteja tässä. Tuntuu, että nykyään kun rakennetaan uusia asuinalueita, niin sinne ei suinkaan viedä nuorisotaloa tai kirjastoa siinä suhteessa, vaan asioita keskitetään. Tai tälle on sellainen, voisi sanoa, näimpikin termi olemassa, että asioita tarkastellaan. Tuossa on esimerkkinä muun muassa Laajasalon nuorisotalo, joka vietiin klassisesti kauppakeskuksen yhteyteen. Nykyinen nuorisotalo näyttää lähinnä tupakkakopilta verrattuna edelliseen. Siitä on esimerkkejä, että siellä jouduttiin vuokraamaan lisää tilaa, kun eivät vain seinät kestä. Eikä se ole mikään yllätys. Koko ajan aluetta täydennysrakennetaan ja nousee Kruunuvuorenrantaa siihen sun muuta. Tämä ei saa olla se kuvio jatkossa, miten lähdetään tätä asiaa viemään. Toki diggaan siitä, että jalkautuvaa nuorisotyötä lisätään, mutta kyllä neliöiden pitää myös vastata ihmismassojen määrää.

Kiitos.

Apulaispormestari Nasima Razmyar

Arvoisa puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Asetimme strategiassa tämän valtuustokauden keskeiseksi tavoitteeksi nuorten syrjäytymisen ehkäisyn sekä alueellisen eriytymisen torjumisen. Tärkeitä tavoitteita. Viime viikolla kaupunginhallitus käsitteli strategian puolivälin arviointia, ja siellä todettiin seuraava: ”Kestävää kasvua

29.1.2020

kuvaavissa strategiamittareissa negatiivista kehitystä oli muun muassa alueiden eriytymisen indeksi, lasten ja nuorten psyykinen ja fyysinen hyvinvointi ja ilman opiskelupaikkaa jääneet peruskoulun päättäneet.” Alueiden eriytyminen ja väestöryhmien väliset sosiaaliset erot ovat edelleen kaupungin kestävänsä kasvun suurin haaste. Vaikka näiden parissa ja näiden tavoitteiden eteen olemme tehneet paljon työtä ja siihen on ollut vahvaa työtä ja vahvaa kehitystä, niin siitä huolimatta emme ole valitettavasti päässeet näissä toivottuun tulokseen.

Tässä on käyty hyvää keskustelua nimenomaan tästä kouluissa käydystä myönteisen erityiskohtelun rahasta ja niistä saavutuksista. Sosiaalisesti heikoimmin menestyvillä alueilla tarvitaan vahvistusta myös muihin palveluihin, ja sen takia olen erityisen iloinen, että nimenomaan tämän aloitteen kautta katsomaan myös näitä kulttuurin ja vapaa-ajan palveluita ja mitä siellä voidaan tehdä. Aloitteen esitys nuoris- ja kirjastopalveluiden pilotista on jo käynnistynyt. Kirjastoihin on pystytty palkkaamaan esimerkiksi lisää työvoimaa ja ottamaan enemmän siviilipalvelusmiehiä. Rahoituksella tullaan myös järjestämään erilaisia kulttuuripalveluita, ja tähän on käytössä nyt 250 000 euroa. Se on kuitenkin ihan merkittävä panostus.

Alueiden erot näkyvät myös nuorisopalveluissa. Resurssien kohdentamista alueiden tarpeiden mukaan on mallinnettu jo aiemmin, ja tässä on käytetty myös erittäin hyvin kouluterveyskyselyn tuloksia, ja näiden tulosten valossa on tärkeää tiettenkin käydä tätä keskustelua. Täällä on myös ihan hirveä hälinä. Tiettenkin voidaan keskittyä myös keskusteluun, mutta toivon toki kovasti, että tätä aloitetta käsitellään sen arvojen mukaisesti.

Pidän erittäin tärkeänä, että näitä tuloksia seurataan ja hyviä käytäntöjä viedään eteenpäin, ja jokainen tietää, että nämä ovat isoja haasteita jokaisella kaupungilla, jokaiselle suurelle kaupungille. Meidän pitää käyttää kaikki keinot nimenomaan tähän alueiden eriarvoisuuden kitkemiseksi, ja kun puhutaan kaikista keinoista, niin se tarkoittaa, että koulujen lisäksi muut palvelut ovat erittäin tärkeitä. En voi olla liikaa korostamatta sitä, mikä merkitys on kulttuurin ja vapaa-ajan palveluilla. Se, mitä kirjastoissa tapahtuu, sellaista hiljaista kohtaamista, mitä kirjastot harrastavat, mitä nuorisopalveluissa tapahtuu, mitä jalkapallokentällä tapahtuu, ja näiden valossa on erittäin tärkeätä, että pyrimme viemään myös näitä hyviä kokemuksia näiden pilottien kautta myös kulttuurin ja vapaa-ajan palveluihin.

Toki tämä on yksi aloite, ja aloitteen kautta voidaan määrittää tärkeitä asioita, mutta toivon toki, kuten valtuutettu Torsti tuossa alussa sanoi, että tämä olisi läpileikkaavana ajatuksena kaikessa, mitä kaupunki te-

29.1.2020

kee. Ei vain niin että asetetaan strategian hyviä tavoitteita, mutta ennen kaikkea niin että pystytään myös niitä toteuttamaan. Kuten valtuutettu Pajunen myös hienosti kuvaili, kyllä jokainen kaupungin asukas ansaitsee nimenomaan sitä parasta mahdollista kohtelua, ja tätä toivottavasti tämä aloite omalta osaltaan vie eteenpäin.

Valtuutettu Jussi Halla-aho

Kiitoksia, arvoisa puheenjohtaja.

Kaupunginosien ja koulujen segregatio on ilmiö, josta on vuosien saatossa puhuttu hyvin paljon valtuustossa, erilaisissa seminaareissa ja mediassa. Tämä on siinä mielessä mielenkiintoinen ilmiö, että varsinkin vasemmalla kiistetään gettoutumisen olevan maahanmuuttoon liittyvä ongelma. Pikemminkin viitataan yleisesti tuloeroihin, eriarvoistumiseen ja muihin sellaisiin tekijöihin. Kuitenkin samaan aikaan segregatiota halutaan torjua tukitoimenpiteillä, joiden kriteereihin sisältyy asukkaiden tai oppilaiden maahanmuuttajatausta. Viitataan siis vieraskielisten määrään PD-rahamen jakoperusteena.

No, oikeastihan nämä ongelmat tietysti liittyvät hyvin kiinteästi maahanmuuttoon, ja kehitys on täysin samanlaista kuin se on ollut monen muun Euroopan maan suurissa kaupungeissa jo ennen meitä. Ruotsissa on nähtävillä se, mikä meitä odottaa. Ongelma PD-rahassa ja muissa kotouttamista edistävissä tukitoimenpiteissä on se, että niiden vaikuttavuudelle ei ole määritelty selkeitä ja mielekkäitä kriteereitä. Pikemminkin kotoutustoimenpiteiden menestyksellisyyttä arvioidaan sillä, kuinka paljon rahaa ja muita resursseja niihin on saatu käytettyä. Kotouttamisessa siis seurataan pikemminkin prosessia kuin sitä, mitä prosessi tuottaa. Muistaakseni vuonna 2012 pidettiin valtuustoseminaari, jossa silloinen kaupunginjohtaja Pajunen kertoi, että segregatian ehkäisyssä on valitettavasti epäonnistuttu pahasti. Heti perään silloinen apulaiskaupunginjohtaja Viljanen sanoi, että hänen mielestään kotouttamisessa on onnistuttu Helsingissä hyvin, mistä osoituksena on se, että kaupungilla on erillinen virkamies hoitamassa asiaa.

Tämä sama ristiriita näkyy täällä tänäänkin. Hehkutetaan toimenpiteiden vaikuttavuutta, ja samaan aikaan tiedetään, että alueiden eriytyminen jatkuu. Kun puhutaan esimerkiksi katujen talvikunnossapidosta, niin toiminnan vaikuttavuutta arvioidaan sillä, katoaako lumi kaduilta, eikä sillä, kuinka monta virkamiestä asian parissa puuhailee. Samalla tavalla kotouttamista edistävän tai segregatiota vähentävän toiminnan vaikuttavuutta pitäisi arvioida sillä, kotoutuvatko tulijat, eikä sillä, kuinka paljon rahaa heidän kotouttamiseensa käytetään. Mielekkäitä vaikutta-

29.1.2020

vuuskriteereitä ovat tietysti esimerkiksi tulijoiden työllistyminen, tukiriippuvuus ja niin edelleen. Todennäköisesti kriteeristö on epämääräistä ja vaikuttavuuden seuranta heikkoa aivan tarkoituksella, koska sillä tavalla voidaan väistellä karua todellisuutta.

Toisaalta on itsepetosta kuvitella, että eriytymiskehitys olisi nykyisellä väestökehityksellä torjuttavissa rahalla. Helsinkiin muuttaa jatkuvasti ihmisiä, joiden työmarkkinavalmiudet ovat erittäin heikot ja jotka siksi keskittyvät asumaan tietyille alueille. Vastaavasti ne, joilla on maksukykyä, hakeutuvat muualle asumaan – joko kaupungin sisällä tai kaupungin rajojen ulkopuolelle. Usein syynä on juuri se, että ihmiset haluavat lapsensa kouluun, jossa oppilailla ja henkilökunnalla on työrauha eivätkä aika ja energia kulu kriisinhallintaan. Tasa-arvoiset julkiset palvelut kaikkialla kaupungissa ovat toki tärkeitä, mutta ne vaikuttavat kaupunginosan houkuttelevuuteen luultavasti vähemmän kuin se, mitä kouluissa tapahtuu tai turvallisuus julkisilla paikoilla.

Täällä mainittiin jo huikeat tuloerot kaupunginosien välillä, mutta yhtä huolestuttavaa on ero Helsinkiin tulevien ja täältä pois muuttavien ihmisten koulutus- ja tulotasossa ja veronmaksukyvyssä. Toimeentulotuki- ja asumistukimenot kasvavat koko ajan. Meillä ollaan kovin innoissaan kaupungin kasvusta ja muuttovoitosta, mutta tämä kasvu ja niin sanottu voitto ei välttämättä ole laadultaan kestävää sen enempää taloudellisesti kuin sosiaalisestikaan.

Kiitos.

Valtuutettu Paavo Arhinmäki (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa herra puheenjohtaja.

Olen ollut silloin opetuslautakunnassa, kun ensimmäisen kerran 20 vuotta sitten otettiin käyttöön positiivinen diskriminaatio, ja haluan nyt hyvin voimallisesti korjata tämän perussuomalaisien ja äsken perussuomalaisien puheenjohtaja Jussi Halla-ahon tarkoituksellisen väitteen siitä, että tämä olisi erityisesti tehty sitä varten, että maahanmuuttajia kotoutetaan. Ei. Tällä positiivisella diskriminaatiolla on pyritty huolehtimaan alueellisesta tasa-arvosta, riippumatta siitä, minkälaisista taustoista ihmiset tulevat. Pidän erittäin erikoisena, että rahoitusta, jolla pyritään huolehtimaan siitä, että vaikkapa meidän lähiöissämme ja kaupunginosissamme olisi hyvät, toimivat palvelut ja kaikki saisivat tasa-arvoisia palveluita, niin perussuomalaiset vastustavat tätä sen vuoksi, että tämä koskettaa myös maahanmuuttajia. Pidän sitä tylynä lähiöitä kohtaan, että Eirasta tullaan kertomaan, minkälaista elämä on lähiöis-

29.1.2020

sä. Tuntuu siltä, että se todellisuus on aika kaukana siitä, mitä Eiran tohtori meille täällä haluaa kertoa.

Valtuutettu Pentti Arajärvi (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Jatkaakseni hieman samaa teemaa kuin valtuutettu Arhinmäki äsken. Ensinnäkin tulkinta siitä, että niin sanottu getto syntyy sen takia, että siellä on maahanmuuttajia, on vähintään omituinen. Getto syntyy lähinnä sen takia, että siellä on köyhiä ihmisiä, joilla näköala on huono. Osa näistä ihmisistä on varmasti maahanmuuttajia, mutta osa on myös muita.

Myöskään positiivisen erityiskohtelun perustana ei ole pelkkä vieraskielisyys, kuten äskeisestä valtuutettu Halla-ahon puheenvuorosta olisi voinut ymmärtää, vaan se on yksi tekijä. Tärkeämpiä tekijöitä, painavampia tekijöitä ovat monet muut näkökohdat tässä asiassa. ME-raha on olennaisesti eri asia kuin kotouttaminen ja kotouttamiseen käytettävät voimavarat. Lisäksi periaatteessa myönteinen erityiskohtelu parantaa tilannetta kaupungissa, jolloin siis voidaan paremminkin ehkä kuvitella, että sitä ei koeta niin ongelmallisena sitä kaupunginosaa. Lisäksi tärkeä näkökohta on se, että raha ei tässä suhteessa tule yksilölle, vaan se tulee kaupunginosan yleiseksi, yhteiseksi hyväksi.

Valtuutettu Ozan Yanar (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Halla-ahon väite siitä, että vaikuttavuutta mitattaisiin käytetyillä resursseilla eikä tuloksilla, on outo eikä todellakaan pidä paikkaansa. Itse asiassa se on muunneltua totuutta. Se ei ole mitään muuta. Jos valtuutettu Halla-aho viitsisi, hän voisi mennä esimerkiksi VATTin sivuille, vuodelta 2017 tutkimus, jos puhuttiin, hän esimerkiksi katsoisi tämän tulokset. Ja tulokset kertovat, mitä me olemme tällä kyseisellä rahalla saaneet. Me olemme saaneet muun muassa sitä, että suomenkielisten poikien todennäköisyys hakeutua toisen asteen koulutukseen on lisääntynyt – ja myös toki maahanmuuttajataustaisten oppilaiden, mikä on hieno asia. Sitten jos hän puhuu kotouttamisesta, voi hän myös mennä VATTin sivuille toisen kerran ja katsoa vaikka Sarvimäen tutkimusta vuodelta 2014. Siinäkin puhutaan esimerkiksi tuloksista, joiden mukaan kotouttamissuunnitelmat nostivat maahanmuuttajien tuloja lähes puolella 10 vuodessa, vähensivät reilusti heidän saamiaan

29.1.2020

tulonsiirtoja. Siis jos väitetään, että päätökset tehtäisiin pelkästään resursseilla sen sijaan että katsottaisiin tuloksia, se ei vain pidä paikkaansa. Te olette niin pielessä tässä argumentoinnissa. Käykää VAT-Tin sivuilla katsomassa, miten asiat oikeasti ovat.

Valtuutettu Ulla-Marja Urho (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Olen ollut silloin puheenjohtajana opetuslautakunnassa, kun tämä lisärahoitus otettiin käyttöön. 2 asiaa. Tarkoitus oli tasata opetuksen eroja silloin kun oppimisessa on kouluissa erilaisuutta. Koska sitä ei voitu suoraan sanoa, että mistä se erilaisuus johtuu, otettiin kriteereiksi, kuten Paavo hyvin lautakunnassa olleena tietää, muun muassa työttömyys, yksinhuoltajaperheiden määrä, ja ne olivat hyvin tällaiset tilastokeskuksen arviot. Niillä saatiin paljon aikaan silloin. Ryhmäkokoja pienennettiin, toisaalta lisättiin tukiopetusta, ja tämä kaikki auttoi alkuun kouluja niissä kaupunginosissa, joissa ongelmia oli. Mutta ei sitä suunniteltu miksiäkään automaattiksi, joka lisää rahaa ilman tarkoitusta tai leventää rahankäyttömahdollisuuksia kokonaisuun kaupunginosiin ilman että siellä on jotkut tietyt kriteerit ja tavoitteet.

Valtuutettu Sami Muttilainen (vastauspuheenvuoro)

Kiitoksia, puheenjohtaja.

Toivottaisin valtuutettu Halla-ahon tervetulleeksi Itä-Helsinkiin, muulloinkin kuin vaalien aikaan, jos tämä tällainen etninen alkuperä tässä nyt huolettaan. Kyllä oikeasti itse siellä asuvana voin sanoa, että siellä on aika paljon ihmisiä, jotka ovat tämän tuen tarpeessa. Lämpimät tervetuliaiset sinne vain.

Valtuutettu Maria Ohisalo (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Ketään ei tietenkään yllättänyt kovasti se, että valtuutettu Halla-aho puhuu täällä maahanmuutosta. Teemalla ei sinänsä näytä olevan väliä, koska perussuomalaisille on vain yksi poliittinen teema. Mutta koska tästä puheenvuorosta oli nyt jotenkin vaikea löytää ratkaisuja, niin jäin edelleen odottamaan valtuutettu Halla-ahon ja ehkä perussuomalaisten laajemminkin keinoja kotouttamiseen, kun se tässä nousi esille. Siitä

29.1.2020

olen toki samaa mieltä, että kotouttamisen täytyy olla laadukasta, ihmisen tarvitsee kotia, kielitaitoa, koulutusta, sosiaalisia verkostoja. Näihin kaikkiin voidaan vaikuttaa ja näitä edellytyksiä voidaan turvata politiikan keinoin. Toivon siis perussuomalaisilta konkreettisia ehdotuksia siitä, kuinka kotouttamista helpotetaan.

Itse tästä myönteisen erityiskohtelun rahoituksesta ajattelen niin, että se on erittäin tärkeä keino sille, että eri asuinalueilla on hyvä elää tässä kaupungissa.

Valtuutettu Ted Apter (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Tämä valtuutettu Halla-ahon puheenvuoro on siitä mielenkiintoinen, että siinä nimenomaan tuodaan sille niitä kohtia, miten paljon on tutkittu asioita, ja niin kuin valtuutettu Yanar jo esiin toi, niin nimenomaan VATTin tutkimuksissa on jo näitä asioita tutkittu. Koska ei ole varmaa, että kaikki niihin VATTin tutkimuksiin välttämättä tulevat perehtymään, niin halusin nostaa sieltä muutaman huomion esille. VATTin tutkimuksen mukaan nimenomaan tämä PD-raha lisää ennen kaikkea maahanmuuttajataustaisten oppilaitten mutta myös suomenkielisten pokien todennäköisyyttä hakea toisen asteen koulutukseen. Se, mitä me tiedämme toisen asteen koulutuksesta, on, että se lisää huomattavan paljon mahdollisuuksia työllistyä Suomessa. Sen lisäksi VATTin tutkimuksessa käy ilmi, että vuonna 2008 joka kolmas maahanmuuttajataustainen oppilas ei jatkanut sinne toisen asteen koulutukseen, mutta sen uuden rahoitusmallin käytön jälkeen enää yksi viidesosa ei hakenut koulutukseen. Siinä VATTin tutkimuksessa viimeisenä kohtana vielä nostan tässä, nimenomaan Helsingin kouluissa oli muuhun Suomeen nähden saatu erityisen hyvin tuloksia aikaiseksi PD-rahalla.

Kiitos.

Valtuutettu Mari Rantanen (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Aivan lyhyesti tässä vastaan valtuutettu Ohisalon kysymykseen siitä, missä ne ratkaisut ovat. En tahtoisi nyt laventaa tätä keskustelua. Tässä nyt on, tämä menee äkkiä koko illan puheeksi, mutta totean vain, että jo lähtökohtaisesti tämä termi kotouttaminen tarkoittaa sitä, että joku kotouttaa jotakuta toista, ja siinä kohtaa jo mennään ehkä vähän pie-

29.1.2020

leen, koska se on mitä suurimmassa määrin sen yksilön tehtävä, joka kotoutuu. Joten siinä mielessä jos siinä lähdetään liikkeelle, niin se kertonee sen, minkälainen meidän linjamme tässä asiassa on.

Valtuutettu Pilvi Torsti (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Ensin kiitos valtuutettu Apterille, joka alleviivasi tätä poikien toiselle asteelle hakeutumisen merkitystä, joka on yksi ihan keskeinen tulos. Tämä on yksi keskeisiä koulutuspoliittisia kysymyksiämme ollut vuosikymmeniä, mitä meidän pojillemme tiettyssä herkässä kehitysvaiheessa tapahtuu, että he pääsevät toiselle asteelle, ja tämä on ollut yksi tulos tässä PD-rahassa.

Tässä keskustelun kuluessa olin jonkin verran yhteydessä meidän yhteisen tutkija-asiantuntijaamme Venla Berneliukseen, joka on ollut myös näitä kriteerejä tähän PD-rahoitukseenkin rakentamassa, ja toisin nyt vielä painokkaasti häneltäkin tästä keskusteluun parit terveiset. Ensimmäinen on se, että näitä PD-kriteerejä tosiaan on useita, niin kuin Pia Pakarinen tuossa hyvin jo aiemmin toi esille. Eli jokainen, joka tästä on kiinnostunut, niin niihin tosiaan kannattaa perehtyä. Tämä ei ollut mikään kotoutumiskysymys silloin 20 vuotta sitten, vaan nimenomaan alueellinen eriytymiskysymys. Ja toiseksi, meillä on ollut kaupunkien välistä vertailua, ja esimerkiksi Turku, jossa se paremmin asuntopoliitikassa kuin koulutuspolitiikassakaan ei ole tällaista tasa-arvomekanismia etsitty samaan tapaan kuin Helsingissä, niin Helsingissä tasa-arvokehitys on ollut Turkuun verrattuna myönteisempää. Että me näemme myös tällaisia ? silloin kun ruvetaan vertailemaan tutkimusasetelmia. ? .

Valtuutettu Pentti Arajärvi (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Huomautuksena valtuutettu Rantaselle. Lainsäädäntö käyttää siitä henkilöstä nimeä kotoutuja eikä kotoutettava. ? .

Valtuutettu Maria Ohisalo (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

29.1.2020

Valtuutettu Rantaselle. En nyt kuullut tästäkään puheenvuorosta niitä keinoja tälle asialle, miten siis edistämme tätä asiaa. On toki ihan hienoa, että puhutaan siitä, että ihmiset kotoutuvat, eikä sitä tarvitse ulkopuolelta kenenkään toisen puolesta tehdä, vaan että ihmisillä on siihen edellytyksiä ja tuetaan ihmisten mahdollisuuksia siihen.

Valtuutettu Jenni Pajunen (vastauspuheenvuoro)

Kiitos.

Halusin vielä palata tähän perussuomalaisten huolenaiheeseen positii-visen diskriminoinnin rahoituksen tutkimuspohjasta. Täällä aiemmin mainittujen paikallisten ja kotimaisten tutkimusten lisäksi kansainvälistä tutkimusta julkisten palveluiden rahoituksesta ja kohdennuksesta ovat tehneet muun muassa Maailmanpankki, Kansainvälinen valuuttarahasto IMF, OECD, UNICEF, UNESCO ja useat muut kansainväliset kumppanuushankkeet. Kannattaa tutustua myös kansainvälisiin esimerkkeihin.

Lisäksi haluaisin vielä todeta, että toki myönteisen erityiskohtelun rahoituksen vaikuttavuutta tulee seurata kuten kaiken muunkin rahoituksen, mitä täällä teemme, ja tämä todetaan myös tässä aloitusvastauksessa.

Kiitos.

Valtuutettu Ozan Yanar (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Rantaselle tuosta perussuomalaisten ideologiasta liittyen kotouttamiseen. Totta kai ihmisten pitää itse kotoutua, mutta jos me voimme auttaa ihmisiä kotoutumaan ja nopeuttamaan sitä prosessia, niin sehän taloustieteellisesti yksinkertaisesti kannattaa, ja siihen me pyrimme. Jos me voimme esimerkiksi auttaa itseni kaltaista henkilöä vaikka opettamalla suomea, niin hänestä tulee meille vuosikymmeniksi veronmaksaja, ja tämäntyyppinen ajatteluhan tässä on takana. Jos viittisitte katsoa näitä VATTin analyysseja ja raportteja, niin ehkä tämä aukenisi jotenkin teille.

Vielä valtuutettu Halla-aholle. PD-rahallahan on 4 eri kriteeriä. Yksi niistä on vieraskielisten oppilaiden prosenttiosuus kouluissa, joka saattaa johtua tai itse asiassa johtuu suoraan siitä, että esimerkiksi saattaa olla ihmisiä, joiden äidinkieli ei ole suomi, jotka tarvitsevat esimerkiksi hie-

29.1.2020

man apua, kun he ovat nuoria, jotta heistä tulisi minun kaltaisiani veronmaksajia tulevaisuudessa. 3 muuta periaatetta löytyy myös. Siihenkin kannattaisi tutustua. Teitä kiinnostaa pelkästään maahanmuutto, mutta voisivat ehkä myös suomalaiset kiinnostaa, niin käykää tutustumassa näihin periaatteisiin.

Valtuutettu Jussi Halla-aho (vastauspuheenvuoro)

Kiitoksia, puheenjohtaja.

Valtuutettu Ohisalo esitti kysymyksen 2 kertaan, joten katson asialliseksi vastata siihen. Miten perussuomalaiset siis edistäisivät maahanmuuttajien kotoutumista. Kotoutumisongelmathan koskettavat tiettyjä maahanmuuttajaryhmiä, joita en nyt ryhdy spesifioimaan, ettei kenellekään tule paha mieli, mutta se ei koske kaikkia maahanmuuttajia, koska osa maahanmuuttajista kotoutuu omia aikojaan, kuten normaalia ja kestäväää kehitystä onkin. Nyt tilanne on se, että mikään Euroopan maa, mikään länsimaa ei ole löytänyt keinoja tiettyjen maahanmuuttajaryhmien laajamittaiseen kotouttamiseen menestyksekkäästi. Koska tällaisia keinoja selvästikään ei ole tarjolla, niitä ei ole tiedossa, niitä ei ehkä ole olemassakaan, niin ainoa keino ehkäistä tällaisia maahanmuuttoon liittyviä ongelmia on rajoittaa tällaista maahanmuuttoa. On kohtuutonta edellyttää, että perussuomalaiset keksisivät ratkaisuja varesemmiston luomiin ongelmiin.

Valtuutettu Abdirahim Husu Hussein (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Minusta jotenkin tuntuu, että loppu Suomi on kotoutunut Suomeen paitsi perussuomalaiset, ja minusta perussuomalaisten puheenjohtajan pitäisi vähän ehkä luoda uutta ohjelmaa, miten perussuomalaiset voivat kotoutua uuteen Suomeen tällä hetkellä, joka on monikulttuurinen, kansainvälinen ja joka hyväksyy erilaisia ihmisiä eri lähtökohdista.

Mutta haluaisin kuitenkin palauttaa keskustelun siihen varsinaiseen aiheeseen eli ryhmämme myönteisen erityiskohtelun rahoituksen laajentamisesta, ja toivoisin, että siihen alettaisiin enemmän aikaa ja keskusteltaisiin siitä. Meillähän riittää varmasti keskusteltavaa.

Kiitos.

29.1.2020

Valtuutettu Paavo Arhinmäki (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Ymmärrän, että puolue, jolla on ainoastaan yksi teema, pyrkii jokaisesta kysymyksestä tekemään siihen teemaan liittyvän. Mutta kun nyt on käynyt harvinaisen selvästi ilmi, että myönteisen erityiskohtelun rahoituksella pyritään esimerkiksi huolehtimaan siitä, että pojat kouluttautuisivat pidemmälle, asuinalueet olisivat viihtyisämpiä ja eriarvoisuutta vähennettäisiin. Kun nyt tähän on tultu, niin minusta olisi ihan myönteistä, jos tämän jälkeen myös perussuomalaiset, jotka ainoana ryhmänä tuntuvat vastustavan sitä, että pidetään Helsingistä tasa-arvoisena, toteaisivat, että okei, tämä on hyvä asia. Me vastustamme maahanmuuttoa sitten joissain muissa kysymyksissä kuin tässä, joka on ennen muuta kysymys siitä, että tehdään kaupungista entistä tasa-arvoisempi asuinalueiden välillä.

Valtuutettu Pilvi Torsti (vastauspuheenvuoro)

Me voimme toivottavasti – ja luotankin, kun katson puhujalistaa eteenpäin – todella siirtyä keskusteluun tästä myönteisestä erityiskohtelusta. Selvitin tässä keskustelun aikana, että jos se PD-rahoitus, mitä me kouluille suuntaamme, myönnettäisiin, että poistettaisiin sieltä tämä vieraskielisyyskriteeri, niin tämä raha jakautuisi kutakuinkin samaan tapaan kuin se jakautuu tälläkin hetkellä. Eli siinä on ollut ensisijaista nimenomaan kuvata sosioekonomista eriytymistä, tietynlaista huono-osaistumisriskiä 20 vuoden ajan. Jos halutaan, niin tällaiset laskelmat varmaan joskus voidaan jopa tuottaa, niin me voimme näissä keskusteluissa keskustella nimenomaan siitä, johon suurin osa salista nimenomaan haluaa myös asiana puuttua eli alueiden väliseen tasa-arvoon. Sellaiseen Helsinkiin, joka meille kaikille, ainakin suurimmalle osalle, on ollut hyvin rakas.

Valtuutettu Ozan Yanar (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Totean vain lyhyesti ja muistutan globaalin maailman ehkä säännöistä, jos joillekin jäänyt epäselväksi. Ihmiset nyt muuttavat paikasta toiseen eri syistä, kuten valtuutettu Halla-ahokin oli 5 vuotta Brysselissä maahanmuuttajana tekemässä töitä. Että ihmiset nyt muuttavat syystä ja toisesta, että se ei ole mikään vasemmiston ideologisesti luoma asia.

29.1.2020

Mutta jos me tulemme tähän oikeaan asiaan, emmekä mene siihen, tai olemme menneet siihen, mihin perussuomalaiset ovat yrittäneet viedä, niin tämä PD-raha on valtavan kannatettava. Se nostaa ihmisiä ylös, se antaa heille mahdollisuuksia tavoitella asioita, avartaa heidän visiotaan. Siis tämä jos jokin politiikassa on kannatettavaa. Tämänkaltaisten asioiden takia minä olen politiikassa, jotta ihmiset saavat ikään kuin mahdollisuuksia elämässään. Kannatan koko sydämelläni. Kiitos sosialidemokraateille valtavan hyvästä valtuuston ryhmäaloitteesta.

Valtuutettu Mari Rantanen (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, arvoisa puheenjohtaja.

Olin tulossa oikeastaan tähän, kun täällä on nyt nostettu nämä kriteerit, jotka liittyvät tulotasoon, koulutustasoon ja työttömyyteen sen vieraskielisyyden lisäksi, niin on juuri näin, että varmasti se voitaisiin poistaa, koska nämäkin indikoivat ihan samaa asiaa. Mutta totean tähän vain valtuutettu Yanarille, että siihen ei ole varmaan kellään mitään sanomista, jos ihminen muuttaa maasta toiseen ja elättää siellä itsensä ja huolehtii niin, että kykenee integroitumaan siihen maahan. Siihen ei ole meilläkään mitään nokankoputtamista.

Valtuutettu Wille Rydman (vastauspuheenvuoro)

Päinvastoin kuin valtuutettu Yanar väittää, niin maahanmuutto ei ole mikään luonnonilmiö, joka vain tapahtuu, ja sille ei mitään voisi. Kaiken aikaa lainsäätäjä tekee ratkaisuita ja päätöksiä, joilla on maahanmuuttoa joko kiihdyttäviä tai hidastavia vaikutuksia. Tietyillä kansallisuuksilla on heikommat edellytykset sopeutua länsimaiseen yhteiskuntaan kuin toisilla, ja jos kiihdytetään senkaltaista maahanmuuttoa, joka on omiaan generoimaan sosiaalisia ongelmia, niin sitten kaupungit joutuvat näiden asioiden kanssa painiskelemaan. Meillä ei valitettavasti tässä salissa ole hirvittävästi mahdollisuuksia vaikuttaa siihen, millaisiksi maahanmuuttovirrat muotoutuvat. Ne päätökset tehdään valtakunnallisella tasolla, mutta siellä niihin voidaan ja sopiikin vaikuttaa. Täällä kaupungissa sitten joudumme lähinnä korjailemaan seurauksia.

Valtuutettu Anna Vuorjoki (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

29.1.2020

Valtuutettu Rantaselle toteaisin, että mikäli tavoitteena on se, että mahdollisimman moni ihminen pystyisi elättämään itse itsensä, niin siihen tämä positiivisen diskriminaation raha varmastikin on hyvin toimiva keino. Meillä on näyttöä siitä, että se lisää ihmisten pääsyä koulutukseen, ja koulutukseen pääsy mitä suurimmassa määrin ennakoi sitä, että ihmiset mahdollisesti myös työllistyvät ja pystyvät elättämään itse itsensä. Ajattelisin, että tässä on yksi syy, minkä takia tätä kannattaa tätä rahaa kannattaa.

Pormestari Jan Vapaavuori

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Halla-ahon ei tarvitse jatkossa viitata pelkästään entisiin Helsingin kaupunginjohtajiin omissa sitaateissaan. Ajattelin tästä muutamana sanan lausua. Totean kuitenkin heti alkuun, että vaikka en ole tunnistanut itsessäni ainakaan kovin suurta vasemmistolaisuutta, niin kannatan erittäin vahvasti ja erittäin lämpimästi kansainvälisemmän, monikulttuurisemman Helsingin rakentamista. Se on minun mielestäni aivan elinehto tälle kaupungille ja tälle kansakunnalle.

Arvoisa puheenjohtaja.

Haluaisin kiittää SDP:n valtuustoryhmää siitä, että ovat ottaneet esille tärkeän ja vakavan asian. Olen myös hyvin iloinen siitä, että kaupunginhallitus on voinut vastata siihen hyvin yhtenäisesti ja vastauksessaan todeta, että moniin niihin asioihin, mihin SDP:n valtuustoryhmä kiinnittää huomiota, on yksissä tuumin jo puututtu, ja tätä positiivisen erityiskohtelun rahaa on laajennettu muuallekin kuin kaskoon, koulutuspuolelle, mistä se aikanaan lähti liikkeelle.

Helsinki on kansainvälisessä vertailussa segregaaation vastaisessa työssä tietyn tyyppinen jopa kouluesimerkki. Ainakin kokoluokassamme olemme tähän saakka varsin hyvin onnistuneet estämään rajun, syvän alueiden välisen eriytymisen. On kuitenkin rehellistä todeta, että meillä on joukko hiljaisia signaaleja siitä, että tilanne on menossa huonompaan suuntaan. On rehellistä myöntää, että kotouttaminen ei tässä maassa ole onnistunut parhaalla mahdollisella tavalla. On rehellistä myöntää, että maahanmuuttoon liittyy sentyyppisiä ilmiöitä, jotka osaltaan johtavat segregatioon, mutta aivan yhtä rehellistä on myöntää, että kantaväestön ja ennen kaikkea kantaväestöön kuuluvien nuorten poikien ja miesten oirehtimisessa on vähintään yhtä suuri ellei tätäkin suurempi lähde näille kysymyksille. Me elämme erittäin vaikeassa maailmassa, missä siitä huolimatta että asiat keskimäärin menevät parem-

29.1.2020

paan suuntaan, erilainen polarisoituminen kaikilla elämänalueilla – puhutaan sitten tuloeroista, terveyseroista tai melkein mistä tahansa – valtaa alaa kaikkialla maailmassa kaikenlaisissa yhteiskunnissa riippumatta esimerkiksi siitä, miten vaikkapa maahanmuuttoon missäkin suhtaudutaan. On paljon viitteitä siitä, että tämäntyyppinen huolestuttava kehitys on jatkumassa, ja siihen pitää pyrkiä monin eri tavoin puuttumaan.

Helsinki on käyttänyt tässä syrjäytymisen vastaisessa työssä kohtuullisen laajaa keinovalikoimaan, jossa 2 keskeisintä ovat asuntopolitiikkaan liittyvä sosiaalisen sekoittamisen periaate ja sitten toinen tämä positiivisen diskriminaation tai positiivisen erityiskohtelun periaate, joka sieltä, niin kuin tiedetään, koulutuspuolelta on lähtenyt. On selvää, että kaikessa, mitä tehdään, on aina parantamisen varaa. On varmasti hienosäätämisen varaa. Sen vaikuttavuuteen perään pitää aina katsoa. Mutta isossa kuvassa on selvää, että nämä molemmat keinot ovat olleet erittäin menestyksekkäistä, ja se, että meidän tilanteemme niinkin hyvä kuin se on, niin voimme kiittää siitä itseämme ja edeltäjäimme tässä salissa, että on tehty ryhdikkäitä päätöksiä ja varsin yhtenäisesti näitten asioitten eteen.

On kuitenkin selvää, että tässä koko ajan vaikeutuvassa maailmassa, missä globaali talouden murros, digitaalinen murros, työn murros ja monet siihen liittyvät ulottuvuudet ja sitten ehkä myös syvemmissä sosiaalisissa virtauksissa olevat erilaiset ilmiöt pakottavat meidät ottamaan tämän asian yhä vakavammin jatkossa. En hyväksi sitä väitettä, etteikö tämä kaupunginvaltuusto ja tämä strategia huomaisi tai noteeraisi tätä kysymystä erittäin vakavasti. Uskallan väittää, että kun kaupunkistrategian lukee läpi, niin ehkä ilmastonmuutoksen vastaista työtä ja siihen liittyvää Hiilineutraali Helsinki -tavoitetta lukuun ottamatta mikään muu teema ei niin usein toistu eikä niin läpileikkaavasti mene koko läpi sen strategian, ja etteikö tässä kaupungissa monia asioita tämän eteen tehtäisi.

Mutta sen lisäksi, että me jatkamme näitä hyväksi koettuja keinoja ja ehkä yritämme virittää niitä vielä toimivammaksi, on selvää, että meidän pitäisi pystyä sukeltamaan pikkaisen syvemmälle tähän ongelmaan ja sen juurisyihin ja löytää systeemisesti merkittäviä ratkaisuja, jotka estävät tämäntyyppisten ilmiöiden syntymisen, jotka sitten johtavat syrjäytymiseen ja jos vielä, niin kuin on taipumus käydä eri syistä, että sitten tämäntyyppiset ihmiset hakeutuvat vielä tai päätyvät samoihin kaupunginosiin. Nimenomaan tähän pyrkii löytämään ratkaisuja Mukanaohjelmamme, jossa me otamme siis älyllisesti huomattavasti kunnianhimoisemman haasteen, kun yritämme lievittää niitä ilmiöitä, mitä meillä tällä hetkellä on ja yritämme pureutua niihin juurisyihin. Se on valta-

29.1.2020

van vaikea harjoitus, mutta se on strategiassa hyvin vahvasti määritelty. Se on yksi strategian kärkihankkeista, ja sitä tehdään toden teolla. Todella toivon ja uskon, että sitä kautta voitaisiin löytää jotain sellaista, mikä tätä meidän tilannettamme helpottaisi ja saisi tämän haastavan kehityksen kääntymään ja ehkä päätymään jopa jonkinlaiseksi vientituotteeksi muualle maailmaan siitä, että miten aidosti näihin juurisyihin paneutumalla voidaan saada tilannetta paremmaksi.

Uskallan väittää, että tämä on suurimpia kysymyksiä, minkä edessä länsimainen yhteiskunta tällä hetkellä on. Kaikki paikat, varsinkin kaikki isommat kaupungit, ? metropoli-ilmiöitä, ja siinä mielessä vielä keran haluan kiittää demareitten valtuustoryhmää, että halusivat ottaa tämän asian esille siitä huolimatta, että meillä on hyvin laaja yhteisymmärrys tästä asiasta, koska me tarvitsemme tähän tällä ja seuraavalla ja sitä seuraavalla vaalikaudella myös uusia, luovempia, innovatiivisempia, systemisempiä juurisyihin paneutuvia ratkaisuja ja keinoja.

Valtuutettu Sara Paavolainen

Kiitos, puheenjohtaja.

Pormestari Vapaavuoren puheenvuorosta on hyvä jatkaa positiivisella hengellä. Todellakin puhutaan kansainvälisestä ilmiöstä ja suurten kaupunkien ilmiöstä, eriarvoistumisesta, jossa toisessa päässä keskiikäistyvien ja ikääntyvien ja kaupunkilaisten kesken on tilastotutkimusta terveyseroista ja jopa kuolinerosta meilläkin eri kaupunginosissa. Se on siellä niitä kovia jälkiä, joita tulee syrjäytymisestä, syrjäyttämisestä ja eriarvoisuudesta. Mutta sitten meillä on positiivisesti Helsingin kaupunki, jossa on erilaisia kaupunginosia, ja myönteisen erityiskohtelun toimenpiteet ja rahoittaminen kouluissa on erittäin kannatettavaa. Tietysti ammattitaitelijana iloitsen siitä, ja myös toimin sosiaalialan järjestössä, jossa kulttuurin keinoin tekemällä ja kokemalla ja vaikuttamalla ja kouluttamalla mielenterveystoipujia tehdään erittäin hyvää työtä. Tämäkin on kansainvälinen trendi, että taidetta ja kulttuuria käytetään moneen identiteettiä vahvistavaan asiaan.

Meillä sitten myönteisenä esimerkkinä tästä, kun meillä on Helsingin kaupunginteatteri, jonka säätöön hallituksessa myös toimin, ja kaupunginorkesteri, niin on jo useita vuosia toimittu Helsingin mallin mukaisesti. Se tangeeraa tämän kulttuuritoiminnan kanssa, ja haluan sen mainita tässä esimerkkinä. Meillä on Lyonin kaupungista aikanaan lanseerattu malli, omaksuttu Helsingin malli -nimellä, ja tällä hetkellä esimerkiksi Helsingin kaupunginteatteri aloitti kolmivuotisen uuden, nyt jo rahoitussensa saaneen projektin koillisissa kaupunginosissa, ja siellä kulttuurin

29.1.2020

keinoin vahvistetaan lasten ja nuorten identiteettiä. Vuoden 2019 alusta kaupunginteatteri aloitti työnsä päiväkodeissa ja siellä myös yhteistyössä järjestöjen ja kulttuuritoimijoiden kanssa. Teatteri Tuike on tehnyt projektin muun muassa nuorille, jossa etsitään yksilön ja kaupungin osan ääntä yhdessä nuorten ja nuorten aikuisten kanssa. Sitten tanssiteatteri Zodiakilta, siellä on residenssitaitelijoita, jotka ovat muun muassa palvelukodin ja koululaisten kanssa tehneet yhteisiä projekteja. Näillä vahvistetaan nuorten omanarvontuntoa ja identiteettiä ja ehkäistään eriarvoistumista.

Kiitos.

Valtuutettu Tomi Sevander

Kiitos, arvoisa puheenjohtaja.

? vähän surullista sanoa, että tämä SDP:n valtuustoryhmän aloite, sinällään hieno aloite, vesitetään nyt tällä keskustelulla, joka on mielestäni lähtenyt ihan laukalle. Kaikki varmaan ymmärtävät, että ei yhteiskunnan ongelmia pystyä poistamaan, ei kotouttamisen kautta, ei minäkään PD-rahojen kautta, mutta se, että jos näillä toimilla pystytään pääsemään parempaan suuntaan, niin ei ratkaisu ole se, että ei tehdä niitä, vaan pidetään se keinovalikoimissa mukana.

Mielestäni pormestari Vapaavuori piti erittäin hyvän puheen ja nosti nimenomaan ajatuksen siitä, että meidän täytyy miettiä systeemisiä muutoksia tai systeemisiä uusia keinoja. Tietyllä tavalla meillä historiassa on esimerkiksi tämän kaavoituksen ja asuntojen hallintajakaumien periaatteet, että meillä tietyille asuinalueille tulee erilaista asuntokantaa, niin tämä on ollut tällainen systeeminen muutos, ja tämäntyyppisiä asioita varmaan pitäisi miettiä edelleenkin.

Se, että valtuustoryhmämme aloite tietysti oli ? ja tässä keskustelussa tietysti on tullut esillekin se, että tällä pyritään tällä aloitteella harrastelemään toimialakohtaisesti, koko kaupunkisektorikohtaisesti uusia toimia ja nimenomaan erityiskohtelurahoituksen kantilta. Yhtenä pieneenä pointtina oli tämä kirjaston ja nuorisopalveluiden pilotointihanke, jossa nimenomaan konkreettisesti viime syksyn budjettineuvotteluissa korvamerkittiin rahoja, siis tämän budjettisovun yhteydessä, ja niin kuin täällä varmaan hyvin tiedätte, niin nuoriso- ja lähikirjastotoimeen näitä rahoja sitten on kohdennettu toimialan omassa tulosbudjetissa.

Tietysti tätä ajattelua voidaan viedä esimerkiksi kulttuurin ja vapaa-ajan toimialalle, että pitäisikö ottaa myös kolmannen sektorin toimijat mu-

29.1.2020

kaan. Siinä vaiheessa kun me annamme esimerkiksi kulttuuri- tai liikunta-avustuksia tai asukastalon toiminta-avustuksia, että pitäisikö sieltäkin löytää myönteisen erityiskohtelun mekanismeja. Mutta hyvä, että tämä keskustelu on ollut aika laajaa muutamia puheenvuoroja lukuun ottamatta. Tästä päästään hyvin kyllä eteenpäin.

Kiitoksia.

Valtuutettu Emma Kari

Kiitos, arvoisa puheenjohtaja.

Haluaisin kiittää myös omasta puolesta sosialidemokraattista valtuustoryhmää tämän hyvän ja arvokkaan aloitteen tekemisestä. Mielestäni tässä puhutaan niistä tärkeimmistä asioista. Itse olen Helsingistä nimenomaan hirveän ylpeä sen takia, että tämä valtuusto on linjannut sen, että yhteinen tärkeä tavoitteemme tällä valtuustokaudella on se, että me haluamme vähentää tämän kaupungin eriytymistä ja helsinkiläisten lasten ja nuorten syrjäytymistä. Mielestäni tämä on sellainen asia, jossa meidän pitää myös katsoa sitä, mitä me olemme tehneet hyvin, mitä me olemme tehneet oikein. Helsinki on kuitenkin saanut aika laajalti myös kiitosta niistä toimista, mitä tässä kaupungissa on tehty. Esimerkiksi se, että verrattuna moniin muihin suomalaisiin suuriin kaupunkeihin myös asuntorakentamisemme, se, miten alueitamme on suunniteltu, on selkeästi osoittautunut myös onnistuneemmaksi kuin monissa muissa paikoissa sen takia, että sillä on myös pystytty vähentämään näitä ongelmia, jotka muualla ovat kasvaneet huomattavasti nopeammin. Eli me olemme tehneet hyviä asioita, ja mielestäni niistä pitää oppia ja katsoa, että mitä pystytään jatkossa tekemään vielä paremmin.

Samaan aikaan olen kyllä samaa mieltä myös siitä, että tämän tutkitun tiedon saaminen näistä asioista ja siitä, miten me mahdollisimman hyvin pystymme helsinkiläisiä auttamaan ja rahaa tehokkaasti käyttämään, niin tiedon saaminen siitä on paikallaan. Esimerkiksi tämä VAT-Tin tutkimus, niin tähän syntyi aika lailla sattumalta. Helsingissä oli päätetty käyttää rahaa positiiviseen diskriminaatioon, sitä pystyttiin vertaamaan alueisiin, joissa samaa päätöstä ei ollut tehty, ja tutkijathan olivat itse todella yllättyneitä siitä, miten merkittäviä tuloksia näissä vertailuissa löydettiin ja miten paljon pienellä rahalla oltiin saatu nuoria nostettua. Eli samaan aikaan kun teemme näitä uusia panostuksia, niin toivoisin, että me pidämme tutkijat siinä mukana ja katsomme, miten nämä panostukset saadaan tehtyä niin, että pystyy jatkossakin saa-

29.1.2020

maan tulokset siitä, miten hyviä tuloksia näillä rahoilla saadaan aikaiseksi.

Kiitos.

Valtuutettu Reetta Vanhanen

Kiitos, puheenjohtaja. Hyvä valtuusto.

Eriarvoisuuden vähentäminen on tämän valtuustokauden kärkitavoitetta, ja sen eteen on tosiaan tehty paljon, vaikka täällä onkin vähän niin kuin peräänkuulutettu muiden taholta, että onko niitä toimia olemassa. Mutta että kyllä niitä on tehty, ja tämä on ollut hyvin poikkileikkaavaa tässä kaupungissamme. Työ ei varmasti lopu kesken, vaan jatkamme sitä seuraavallakin kaudella.

Helsingissä jokainen koulu on hyvä koulu, ja tässä me olemme myös hyödyntäneet sitä myönteisen erityiskohtelun rahoitusta, ja sitä on menestyksellä toteutettu. Tästä on myös saatu vaikuttavuudesta tieteellistä näyttöä. Vaikuttavuuden mittaaminen ei ole aina ihan helppoa, mutta tästä sitä on todella saatu, ja siltikin on toki ihan selvää, että varmasti lisätutkimusta aiheesta vielä tarvitaan, varsinkin kun tätä on nyt laajennettu. Mutta että meillä on todella olemassa ne tieteelliset perustelut tämän järjestelmän laajentamiseksi. Tällä kaudella me olemme ottaneet tätä käyttöön esimerkiksi kouluterveydenhuollossa ja neuvoloissa ja sillä tavalla jo tehneet näitä askeleita.

Kouluissahan tämän PD-raham vaikuttavuus on näkynyt erityisesti maahanmuuttajataustaisten lasten ja myös yleisesti poikien parempana siirtymisenä toiselle asteella, ja tämä on todella merkittävä tulos. Jokainen nuori tässä kaupungissa tarvitsee toisen asteen koulutuksen, ja se, että onko sitä toisen asteen koulutusta, on tunnistettu syrjäytymistä tehokkaasti ehkäiseväksi tekijäksi. Näissä tuloksissa on myös korostettu sitä, että yllättävän pienellä rahalla on saatu näitä vaikutuksia aikaan.

Kiitokset tosiaan SDP:lle hyvästä aloitteesta, ja tosiaanhan tästä tehtiin linjauksia jo viime budjettineuvotteluissa, ja näissä kirjasto- ja nuorisopalveluissa tehdään tosi merkittävää työtä eriarvoisuuden vähentämiseksi. Lopuksi haluan vielä kiitokset pormestarille erittäin selväsanaisesta kannanotosta kansainvälisen ja monikulttuurisen Helsingin puolesta. Tätä ei aina kokoomuksen ryhmästäkään ole tänään niin selväsanaisesti sanottu, niin tämä oli hieno linjaus.

29.1.2020

Valtuutettu Osmo Soininvaara

Kiitos, puheenjohtaja.

Me keskustelemme nyt yhdestä kaupungin tärkeimmästä asiasta, ja olen hyvin samaa mieltä kaikesta siitä, mitä Jan Vapaavuori tästä asiasta sanoi. Kun me haluamme käyttää rahaa ongelmien hoitamiseen, niin on tietysti hyvin tärkeätä tietää, että se myös vaikuttaa siihen. Näiden syy-seuraussuhteitten selvittäminen ei ole mitenkään helppoa. Tässä tutkimusasetelman tarjosi Vantaa, jossa ei ollut positiivista diskriminaatorahaa, ja Helsinki, jossa sitä lisättiin. Sitten kävi sillä tavalla, että Helsingissä tulokset, joilla mitattiin nimenomaan toisen asteen koulutukseen hakeutumista, paranivat merkittävästi, ja Vantaalla ne eivät parantuneet samanaikaisesti. Keskustelin tämän tutkijan kanssa, ja hän oli itsekin aivan hämmästynyt siitä, kuinka valtavan vaikuttava tämä toimi on olemassa.

Nyt olen hiukan huolissani siitä, että kun me laajennamme tätä muille aloille, nimittäin tästähän ei voi päätellä, että tämä toimii muilla aloilla, koska tämä mekanismi muilla aloilla on varmaan hiukan erilainen. Meillä ei ole mitään suunnitelmaa tutkia tätä. Minusta näitä pitäisi aina tutkia, eikä käyttää sitä, että Vantaa sattumalta tarjoaa vertailukohtan, vaan pitäisi järjestää kunnon selvitys tästä, jotta emme käyttäisi rahaa turhaan.

Sitten meillä toinen keino vaikuttaa asiaan on asuntopolitiikka. Siinä me käytämme rahaa itse asiassa enemmän kuin positiivisessa diskriminaatiossa. Siinä, että me saamme... Mutta valitettavasti meidän keinoimme toimivat vain yhteen suuntaan. Me voimme estää rikkaitten gettojen syntymistä, mutta me emme voi asuntopolitiikan keinoin vaikuttaa jakauman toiseen päähän millään tavalla. Ketään ei voi pakottaa muuttamaan huono-osaisten asuinalueelle. Sen takia tässä aivan keskeistä on se, että koska jos jokin alue on huono, niin siitä ennen myötä tulee myös huono-osaisten alue, ja sen takia ei pidä tehdä huonoja alueita. Siis fyysisesti huonoja alueita. Siinä on olennaista se, että ne eivät saa näyttää huonoilta, ja tässä suhteessa pitäisi vähän katsoa Itä-Helsingin metroasemia ja ostareita, koska ne ovat käyntikortteja näistä alueista, ja ne ovat kyllä aika surkeassa kunnossa. Se on meidän oma vikamme. Sitten aivan keskeistä on se, että koulu ei saa olla huono, koska ihmiset ovat kiinnostuneita siitä, millaiseen kouluun heidän lapsensa menevät ja valitsevat asuinpaikan sen suhteen. Sen takia tässä positiivisessa diskriminaatiossa tämä koulu on kyllä vielä keskeisemmässä asemassa kuin kaikki muu.

29.1.2020

Sitten tämä perussuomalaisten esille ottama mekanismi, jossa siellä missä on paljon maahanmuuttajia, sieltä hyväosaiset kantasuomalaiset muuttavat pois, niin tämä mekanismi on olemassa, ja se on otettava vakavasti. Perussuomalaisten esittämä keino on hieman yksipuolinen ja, miten sanoisi, kyllästyttävä. Mutta kyllä tähän mekanismiin pitää pystyä puuttumaan.

Sitten haluan huomauttaa tähän kun Jussi Halla-aho sanoi täällä, että Helsingin sisäänmuutto on köyhempää ja ulosmuutto rikkaampaa, tämä on kyllä tilastoilla valehtelemista. Se, että meillä on täällä yliopisto, saa aikaan, että tänne muuttaa köyhiä opiskelijoita ja täältä muuttaa pois maistereita. Ja se yliopiston olemassaolo ei meitä mitenkään köyhdytä. Sen sijaan me voimme katsoa tulotasoa, ja keskimääräinen tulotaso Helsingissä nousee selvästi suhteessa Espooseen ja Vantaaseen, joten tämä mekanismi, jota hän tässä esitti, ei ole voimassa.

Valtuutettu Ville Jalovaara

Arvoisa puheenjohtaja.

Minä ? tämän puheenvuoron aikana sitä varten, että toiseen pönteeni piti muutama sana muuttaa, koska edellinen puheenjohtaja huomautti siitä, että se ei ollut aivan ponneen muotoinen. Nyt ne on muutettu. Toivon, että silti se Jenni Pajusen kannatus pysyy siellä voimassa.

Mutta samalla kun nyt olen tässä äänessä, haluaisin kyllä kiittää hyvästä keskustelusta täällä SDP:n ryhmän tämänpäiväisenä puheenjohtajana. On ollut mukava kuunnella tätä muutamia soraääniä lukuun ottamatta, mutta en nyt niihin enempää. Toki nekin ovat tätä keskustelua vieneet eteenpäin ja tuoneet tähän uusia näkökulmia, ja se on ollut, olisi kiva kuunnella samanlaista keskustelua täällä valtuustossa useammin kuin tänään on kuullut. Haluan myös pormestaria, joka nyt ei ole täällä paikalla, lämpimästi kiittää näistä hänen sanoistaan aloitteesamme ja muutenkin viisaasta ajatuksesta siitä, mihin suuntaan Helsinkiä pitää viedä, ja myös samaan aikaan nähden ja tunnustaen ne haasteet, mitä tähän liittyy, ja uskoen siihen, että voimme yhdessä näitä asioita kohdata ja hoitaa ne.

Kiitos.

Valtuutettu Tuomas Rantanen

Puheenjohtaja. Valtuustotoverit.

29.1.2020

Katson itse tätä asiaa itähelsinkiläisen lähiön asukkaana. Vaikka vuokratalovaltaisista lähiöistä usein maalataan kohtuuttomia kauhukuvia – ehkä täälläkin välillä – niin on totta, että alueiden eriarvoisuuden lisääntymiseen on tosi tärkeää puuttua. Ei siellä ole paha asua siellä idässä, mutta on selvää, että tietyt asiat viittaavat siihen, että kyllä meidän politiikalla kannattaa niitä asioita ohjata. Kiitos demariryhmälle siitä, että tämäntyyppinen huomio tulee ja pormestarille tosiaan siitä, että kompous oikealtakin osuu tällä kertaa tosi kohdalleen.

Sen sijaan keskustelua on johtanut tosi pahasti harhaan mielestäni perussuomalaisten vähemmän yllättävä halu palauttaa tämä asia pelkäämään maahanmuuttokeskusteluun. Maahanmuuttopolitiikka on nimenomaan valtion asia, kuten vissiin Rydman tuossa jossain puheenvuorossaan taisi sanoakin. Nyt käsiteltävä aloite käsittelee nimenomaan laajasti tätä alueellista eriytymistä, missä esimerkiksi ensimmäisen polven maahanmuuttajien kieliongelma tai pärjääminen työmarkkinoilla on vain yksi tekijä kokonaisuudessa.

Se, mitä haluan sanoa nyt tässä puheenvuorossa, niin että vaikka tämä myönteisen erityiskohtelun rahoitus, mihin aloite pyrkii, on tosi tärkeä ja meidän pitää miettiä ne oikeat kriteerit ja mekanismit, niin pitää muistaa, että siinä on kyse kompensaatiosta, ei sen itse perusongelman ratkaisemisesta. Ne muut asiat pitää hoitaa toisella tavalla. Vissin Paa-vo Arhinmäki sanoi hyvin mielestäni, viittasi asuntopolitiikkaan. Meillä on koulupolitiikka, meillä on palveluverkot, kaikki tämäntyyppiset asiat, jotka ratkaisevat oikeastaan sen, että miten paljon sitä rahallista kompensaatiota niitten palveluiden sisällä pitää tehdä. Siksi kehottaisin, että me muistamme, kun meillä tulee seuraavaksi sellaisia asioita ratkaistavaksi niin kuin maankäytön ja asumisen ohjelma. Siinä nousee esiin esimerkiksi kysymyksiä, että miten me oikeasti pystymme tuottamaan omistusasuntotuotantoa vanhoille vuokratalovaltaisille lähiöille. Kun mietitään Hitasin kohtaloa esimerkiksi, niin meidän täytyy miettiä, jos se vaikka lakkaisi, niin kuin monet ovat puhuneet julkisuudessa, että millä tavalla me pystymme tuottamaan sinne jotenkin muuten edullisia omistusasuntoja, kun tällä hetkellä kaupungin itse tuottamat Hitakset ovat olleet juuri se työkalu, jolla sitä asukasprofiilia pystytään nostamaan.

Toinen asia, joka nostaa täällä varmasti poliittista keskustelua, on koulupiirijakojen uusiminen. Vanhat koulupiirimme ovat rakentuneet niin, että ne hirveän usein ovat ladanneet lapset erikseen: toiset omakoti-alueen asukkaat tai niiden lapset sinne toiseen kouluun ja vuokratalon lähiön lapset toiseen kouluun. Meidän on muutettava niitä koulupiirejä ja osattava selittää asukkaille, että me teemme sen nimenomaan juuri sen takia, että me yritämme ehkäistä sitä segregatiota. Vaikka asuk-

29.1.2020

kaat saattavat vastustaa sitä sen takia, että on totuttu vanhoihin piireihin, ajateltu, että mennään sillä lailla kuin mentiin, kun oltiin pieniä, mutta meidän on pakko nostaa kissa pöydälle ja sanoa, että alueiden eriarvoistumiskehityksen takia on muututtava joihinkin rakenteisiin.

Ja sitten päälle PD-raha. Mutta se PD-raha ei ole oikeastaan keino, se on kompensatio, ja ne varsinaiset keinot ovat nimenomaan siinä rakenteessa. Tämän halusin sanoa.

Kiitoksia.

Valtuutettu Pilvi Torsti

Arvoisa puheenjohtaja. Hyvä valtuusto.

Koska politiikka on myös symboliikkaa, niin ajattelin kerrankin puhua tältä puolelta. Tosiaan aika useissa kysymyksissä saatamme pormestarin kanssa eriytyä, mutta tässä asuntopolitiikassa ja moniarvoisen Helsingin ajajana Jan Vapaavuoren tinkimättömyys ja pitkän linjan johdonmukaisuus on kyllä ollut Helsingille arvokasta, ja sen osoitti tämä puheenvuoro tänään, josta on syytä kyllä lausua lämmin kiitos. Se vie juuri sitä linjaa, mitä Helsingissä on haluttu pitkään viedä. Tämä keskustelu jos mikä on alleviivannut tätä alueellisen tasa-arvon kysymystä nimenomaan läpileikkaavana periaatteena ja kenties ehkä suurimpana Helsingin tulevaisuuskysymyksenä.

Otin puheenvuoron tässä kohden sanoakseni vielä muutaman sanan 3 seikasta: keinoista, tästä paljon puhutusta tutkimuksellisesti osoitettavasta vaikuttavuudesta ja tarvittavista lisäkeinoista. Ensin tähän keinoihin. Kuten niin pormestari kuin äsken valtuutettu Rantanenkin totesivat, meillä on oikeastaan 2 sellaista ehkä keskeisintä rakenteisiin vaikuttavaa välinettä: asuntopolitiikka ja koulutuspolitiikka. Näissä molemmissa Helsingissä on siis tehty, niin kuin täällä on kerrottu, varsin pitkää ja aikaa uraa uurtavaa työtä niin Suomen tasolla kuin tämänkokoisten kaupunkien osalta kansainvälisestikin. Tämä on ollut siis sosiaalisesti sekoittavaa asuntopolitiikkaa ja näitä erilaisia toimia koulutukselliseen tasa-arvoon.

Rehellisyyden nimissä on ilman muuta sanottava, että molempien tutkiminen on vaativaa, tutkimusasetelmat vaativia, ja muutokset todennettavissa hyvin pitkäaikaisina. Kaupungin entinen tietopalvelu, jonka nykyistä nimeä en enää muista, aikanaan selvitti pääkaupunkiseudulla muistaakseni 10 asuinalueen muutoksia pitkällä aikavälillä, ja siellä nähtiin muutosta esimerkiksi sellaisessa kaupunginosassa kuin Maunu-

29.1.2020

la, minkä ne, jotka sen tuntevat, pystyvät varmaan ikään kuin myös arkipäivässä toteamaan, mutta se pystyttiin siis myös tilastoissa osoittamaan.

Kun tässä näitä keinoja arvioidaan, niin meiltä löytyy sitten kuitenkin aika itse asiassa iso ja relevantti muukin kuin tämä pelkästään PD-rahoitukseen liittyvä tutkimus, ja se liittyy nyt sitten tässä Turku–Helsinki-maotteluun. 2018 julkaistiin tutkimus Sosiaalinen kestävyys: asuminen, segregatio ja tuloerot kolmella kaupunkiseudulla. Siinä nähtiin Helsingin ja Turun välillä ero, ja jos nyt katsotaan, mitä Turussa on tehty tai jätetty tekemässä, niin siellä nimenomaisesti ei ole ollut merkittävällä tavalla tällaista PD-rahoitusmekanismia eikä siellä ole ollut tällaista rakenteellista sosiaalisesti sekoittavaa asuntopolitiikkaa samaan tapaan kuin Helsingissä. Eli Helsinki on siis tänä päivänä tutkitusti vähemmän alueellisesti eriytynyt kuin Turku suhteutettuna väestöpohjaan. Se siitä vaikuttavuudesta. Mutta korostan, nämä eivät ole helppoja tutkia. Ei pidä olla tässä yhtään naiivi, ja olen täysin samaa mieltä täällä monien puheenvuorojen kanssa, että nämä vaikuttavuusasetelmat ovat hirveän tärkeitä miettiä myös jatkossa.

Sitten lopuksi tähän, että mitä edelleen pitäisi tehdä enemmän. Porimestari Vapaavuori osui siinä erittäin oikeaan, että me tarvitsemme jatkuvasti systeemisii ja syvällisiä ratkaisuja. Edellisen valtuuston strategiaan saimme 2 sellaista itselleni rakasta asiaa mukaan. Toinen oli alun perin lähipäiväkotiperiaatteena lähtenyt aloite, joka nimenomaisesti nyt kaupungin hienossa valmistelussa on laajentunut tähän koulupiiritarkasteluun, mihin valtuutettu Rantanen äsken viittasi. Tämä on todennäköisesti aika ytimessä, kun me menemme eteenpäin alueiden eriytymiskehityksen tarkastelussa. Toinen oli sitten sellainen, jonka etenemisestä ne ollut niin tyytyväinen, jossa toivottiin, että me hakisimme ehkä emme niinkään mallia vaan kokemuksia Ruotsista erilaisessa strategisessa ajattelussa, mitä me näissä kysymyksissä kehittelemme. Toivon, että tämä osa sieltä strategiasta vielä tavataan, koska olen kysynyt sen perään, ja käsittääkseni valmistelua ei ole tehty.

Viimeisenä toivoisin ehkä tämän asuntopolitiikan puolella, jota itse tunnen vähän huonommin, että jos meillä on sinne mitään sellaista, mitä ehkä keksisimme lisää tulevina vuosina, ja valmistelijoilla on jotenkin ollut pohdinnassa, että haluttaisiin tuoda keskusteluun, niin luulen, että tämä illan keskustelu osoittaa, että tämä valtuusto on siihen hirvittävän valmis.

Kiitos.

29.1.2020

Valtuutettu Paavo Arhinmäki

Arvoisa toveri puheenjohtaja.

Kun 1990-luvun loppupuolella silloinen opetuslautakunta ensimmäistä kertaa otti positiivisen diskriminaation käyttöön, muistaakseni puhuttiin miljoonasta markasta. Tänä vuonna summa on 6 376 000 euroa. Puhutaan noin 30-kertaisesta summasta, kun huomioidaan rahan arvon muutos. Silloin kun positiivinen diskriminaatio otettiin käyttöön, toisin kuin täällä on annettu ymmärtää, kysymys ei ollut kotouttamisesta eikä maahanmuutosta. Ne syyt, miksi tämä nostettiin, olivat se, että vanhempien sosioekonominen asema vaikutti hyvin paljon lasten koulutiehen, erityisesti poikien koulutiehen. Sillä hetkellä Helsingissä nähtiin ilmiötä, josta käytettiin termiä koulushoppailu, jossa etsittiin sitä, että mikä olisi parempi koulu lapselle. Jotenkin ajateltiin että tämä vanhempien sosiaalinen vastuu olisi pyrkiä etsimään jotain muuta kuin omaa lähikoulua. Halusimme huolehtia siitä, että jokaisessa kaupunginosassa, jokaisessa lähiössä peruskoulu on se paras koulu oppilaille. Halusimme pitää huolta yhteiskunnallisesta tasa-arvosta, halusimme pitää huolta kaupungin sisäisestä tasa-arvosta, ja näimme, että koulut ovat niitä palveluita, jotka löytyvät jokaisesta kaupunginosasta, jokaisesta lähiöstä. Peruskoulut ovat monesti niitä kaupunginosan positiivisia yhteisöllisyyden paikkoja, dynamoita, jossa niitä eroja, jotka muut asiat ovat aiheuttaneet, pitää pyrkiä tasaamaan.

Ihmettelen sitä kritiikkiä, jota tätä toimintaa kohtaan on tullut perussuomalaisilta, jotka toisaalta haluavat näyttäytyä, monesti keskustelussa antaa ymmärtää, että he ovat tavallisten ihmisen puolella, he puolustavat lähiöitä, he puolustavat niitä ihmisiä, joilla on vaikeuksia yhteiskunnassa. Näillä on nimenomaan pyritty siihen, että jokainen lähiö ja jokaisen lähiön koulu saa kunnian.

Arvoisa toveri puheenjohtaja.

Jos Helsinkiä vertaa oikeastaan mihin tahansa eurooppalaiseen tai maailmassa olevaan kaupunkiin, ja puhutaan alueellisesti eriarvoistumisesta, segregaatiosta, niin olemme onnistuneet paremmin kuin muut. Se ei tarkoita sitä, että täällä ei olisi alueellista eriarvoistumista, segregaatiota. Se ei tarkoita sitä, etteikö meillä olisi ongelmia, joiden kanssa meidän pitää kamppailla, mutta me olemme onnistuneet. Me olemme onnistuneet monessa paremmin kuin vertailukaupungit, ja siihen on 2 keskeistä syytä nähdäkseni. Ensimmäinen on ollut pitkäjänteinen ja viisas asuntopolitiikka. Olemme pyrkineet siihen, että kaikissa kaupunginosissa on kaikenlaisia asuntotyyppisiä asuntotyyppisiä. On niin kovan rahan omistusasuntoja kuin omakustannevuokra-asuntoja ja siltä väliltä väli-

29.1.2020

muodon asuntoja. Se on johtanut siihen, että jokaisessa kaupunginosassa samoja kouluja, samoja kauppvoja, samoja kirjastoja käyttävät hyvin erilaiset ihmiset, oppivat tuntemaan toisensa ja toimivat yhdessä. Toinen, joka ei ole vain helsinkiläinen vaan koko Suomen menestyksen keskeisiä piirteitä, on ollut nimenomaan peruskoulu. Se, että kaikille lapsille on yhtenäinen ja yhtäläinen peruskoulu, jossa saadaan sama pohja, jolla ponnistaa eteenpäin. Näitä meidän pitää vahvistaa.

Nyt kun puhumme 20 vuotta myöhemmin siitä, miten me luomme tasa-arvoista kaupunkia, on hyvä huomioida, että koulujen lisäksi meidän pitää pohtia muita palveluita ja huolehtia siitä, että kaikkiin kaupunginosiin ja lähiöihin tuodaan myös palveluita ja pidetään niistä huolta, että ne ovat tasa-arvoisia. Tästä on minusta kysymys keskustelussa, kun puhumme positiivisesta erityiskohtelusta ja puhumme tasa-arvoisesta kaupungista. Huomioidaan kaikki ja tuetaan niissä kohdissa, missä tuen tarvetta on. Pidän kummallisena, jos joku pitää tätä huonona asiana.

Valtuutettu Abdirahim Husu Hussein

Arvoisa puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Noin 20 vuotta sitten samoina aikoina kun tästä myönteisestä tai erikoiskohtelusta, PD-rahastosta puhuttiin, olin yksi niistä ihmisistä, jotka epäilivät, että onko tämä oikea tapa varmistaa, että ihmisiä pystyy auttamaan. Nyt 20 vuotta myöhemmin voisin käsi sydämellä sanoa, että on tapahtunut, tämä on ollut positiivinen, se on auttanut. Tilastojen lisäksi, jotka tässä tänään on mainittu, olen myös käynyt niin monien erilaisten ryhmien kanssa keskustelua tästä, erityisesti maahanmuuttajataustaisten, ja kysynyt, onko tämä ollut positiivinen ja onko se auttanut teidän perhettänne. Sieltä on tullut laidasta laitaan perheitä, jotka ovat sanoneet nimenomaan sen, että kun näitä PD-rahoja myönnettiin, ja näissä taloissa, missä vanhemmilla ei ollut mahdollisuutta tukea niitä lapsia, näiden lapsien kouluille annettiin enemmän rahaa, ja ne koulut osasivat auttaa näitä nuoria paremmin. Nyt näkyy jo myös koulutuksen tasolta tai puolelta, kuinka maahanmuuttajataustaisia nuoria nyt enemmän kuin aikaisemmin hakeutuu myös lukioihin. Erityisesti maahanmuuttajataustaisia tyttöjä. Eli tällä on ollut kyllä positiivista, se on auttanut, ja toivon itse, että tämänkaltaiset ennaltaehkäisytoimet ? myös tulevaisuudessa.

Tosin haluaisin tuoda keskusteluun yhden lisää tähän, sillä nyt kun olemme saaneet näitä nuoria kouluttautumaan ja suurimman osan näitä 1990-luvun loppupuolella syntyneet, 2000 alkuvaiheessa syntyneet ovat nyt lukion käyneet, kaksikymppisiä nuoria maahanmuuttajataus-

29.1.2020

taisia tänään, joilla on koulutusta, jotka ovat peruskoulun, ammattikoulun tai lukion jälkeen tällä hetkellä vailla elämän suuntaa. Monet heistä tällä hetkellä etsivät, mitä seuraavaksi. Suurimman osan näiden nuorten vanhempia puhuvat, kuinka näitä nuoria, nyt kun heidät on koulutettu näin pitkälle ja Suomi on antanut näin paljon, että mitä tästä. Ja tässä toivoisin, että meidän poliittinen ryhmämme tässä tai kaupungissa alettaisiin myös keskustella siitä, että mitä sitten, mitä tämän jälkeen. Voidaanko nyt miettiä, että miten työllistetään myös näitä nuoria.

Kiitos.

Ledamoten Eva Biaudet

Tack, ordförande.

Minäkin haluan kiittää sosialidemokraatteja siitä, että ovat tehneet hyvän aloitteen ja myös apulaiskaupunginjohtajia ja kaupunginjohtaja Vapaavuorta siitä, että he niin hyvin ja viisaasti perustelivat myös tätä Helsingin kaupungin politiikkaa, joka minun mielestäni iloisesti myös näkyy siellä strategiassa. Itse ajattelen, että tämän jotenkin pitäisi olla itsestäänselvää, ja aivan kuten tässä on tullut esille, niin kokohan meidän koulutusjärjestelmämme rakentuu sille, että ajatellaan, että lapsia pitää priorisoida, jotta heillä olisi tasa-arvoisemmat mahdollisuudet pärjätä elämässä ihan riippumatta, mistä he tulevat. Sen takia olemme halunneet satsata kouluihin aivan erityisesti.

Yhdenvertaisuus ja tasa-arvon edistäminen on itse asiassa viranomaisten velvollisuus, lainsäädännön velvollisuus. Siinä mielessä en ajattele, että tässä pitäisi olla mitään outoa. On kuitenkin tietenkin tärkeitä löytää ne avainkohdat, joissa tämän yhdenvertaisuuden edistäminen erityisesti tuntuu ja näkyy. Ajattelen itse, että kysymys ei ole syrjäytymisen ennaltaehkäisystä, vaan nimenomaan yhdenvertaisuuden, osallisuuden, yhteenkuuluvuuden, ihmisarvon tukemisesta, joka sitten tukee koko yhteiskunnan hyvinvointia.

Jokainen haluaa laittaa lapsensa mahdollisimman hyvään kouluun, ja koulut ovat tietenkin keskeisiä, mutta eivät ainoa. Uskon, että tämä yhteinen tila – olkoon sitten nuorisotilat tai kirjastot tai sitten julkinen tila, pihat, metroasemat – ovat hyvin, hyvin tärkeitä. Ehkä köyhyyden kokemus voi tulla vahvasti myös sieltä, että tuntee, että ei elä sellaisessa ympäristössä, jossa kokee, että yhteiskunta kokee, että olemme arvokkaita. Toivon siksi, että näihin kiinnitetään huomiota aivan erityisesti, kun jatketaan työtä tämän myönteisen, erittäin positiivisen erityiskohtelun budjetoinnissa.

29.1.2020

Kiitos.

Valtuutettu Maija Anttila

Arvoisa puheenjohtaja.

Olen erittäin iloinen tästä käydyistä keskustelusta, joka on pääsääntöisesti nostanut tämän asian juuri sille tasolle, mihin pormestari Vapaavuori sen omassa puheenvuorossaan myös nosti, ja jota myös itse perustellessani tätä ponsiesitystä, jonka olen sinne järjestelmään laittanut, korostan. Eriarvoistuminen on muutakin kuin pelkästään PD-raham käyttöä, vaan se on todella iso ja tällä hetkellä maailmanlaajuisesti ja myös kansallisesti erittäin merkittävä, iso poliittinen kysymys, jonka edessä Helsinki tulee olemaan seuraavien vuosikymmenten edessä. Näin ollen myös kiinnitin huomiota, että kun pormestari Vapaavuori kiinnitti huomiota siihen, miten on olemassa hiljaisia signaaleja eriarvoistumisen lisääntymisestä ja että pitäisi mennä juurisyihin. No, itse tässä omassa ponnassani todella totean, että näin juuri pitäisi tehdä, ja kun me teemme seuraavaa strategiaa, niin tämän valtuuston pitäisi tehdä syvälinen arviointi eri hallintokunnittain, että millä tavalla tämä eriarvoistumiskehitys eri puolilla Helsingissä etenee ja miten siihen kyetään tarttumaan juuri niistä hallintokuntien erityisleimoista käsin.

Tässä kiinnitän huomiota, että Helsinki on kuitenkin monissa asioissa onnistunut erittäin hyvin. Meillä on ensinnä tämä erittäin kunnianhimoinen tavoite: maailman toimivin kaupunki. Se edellyttää kyllä meiltä aikamoisia tekoja, ja siihen ei kuulu eriarvoistumisen lisääntyminen, vaan siihen nimenomaan kuuluu tasa-arvo. Näin ollen valtuutettu Jenni Pajunen tuossa omassa puheenvuorossaan nosti esiin nämä 10 eri kohtaa, joissa käytiin läpi nämä kaikki eri hallintokunnat, ja olen hänen kanssaan täsmälleen samaa mieltä. Meillä on tämä infra, johon kuuluu kaupunkisuunnittelu, asuntopolitiikka, liikenne, virkistykset ja niin edelleen. Nämä ovat tärkeitä ? kannalta. Samaten ovat nämä palvelusektorit, joista tässä on aika paljon puhuttu. Molempia täytyy arvioida ihan niiden erityisluonteesta riippuen, ja näin ollen tämä arviointiselvitys pitää. Meillä on nyt 2 vuotta aikaa ennen seuraavaa valtuustokautta tehdä näitä juurisyiden selvityksiä.

Näin ollen todella toivon, että valtuusto voisi hyväksyä tämän ponnin, joka sitten vauhdittaisi myös tätä kehitystä. Yhtä tärkeä asia on, että myös samanaikaisesti pohditaan, miten näitä asioita sitten rahoitetaan. Ei PD-raham lisääminen budjettineuvotteluissa tai budjetissa ole se ratkaisu, vaan se pitää ottaa keskeiseksi tavoitteeksi myös rahoituksen kannalta. Muuten tässä asiassa ei edetä. Kiitän kaikkia valtuutettuja

29.1.2020

tästä hyvästä keskustelusta, myös perussuomalaisia siitä, että he selkeästi ilmoittavat, mitä mieltä he ovat tässä asiassa. Monetkaan valtuutetut eivät sitten valitettavasti voineet yhtyä näihin näkemyksiin.

Kiitos.

Valtuutettu Anna Vuorjoki

Kiitos, puheenjohtaja.

Tässä omassa puheenvuorossaan pormestari Vapaavuori nosti esille tämän Mukana-hankkeen. Hän puhui siitä, millä tavalla meidän on tärkeätä löytää systeemisii ratkaisuja, millä me pystymme pureutumaan niihin juurisyihin, mitä on tämän eriytymisen taustalla. Tämä Mukana-hanke on monella tavalla hirveän hyvä hanke. Siinä on paljon erittäin kannatettavia ja tärkeitä toimenpiteitä, ja uskon, että jos sitä saadaan systemaattisesti vietyä eteenpäin, niin sillä voidaan tehdä paljon hyvää. Minusta kuitenkin on hyvä myös huomata se, että siinä Mukana-hankkeessa ei juurikaan ole senkaltaisia elementtejä, joilla me pääsimme oikeasti sinne syviin rakenteisiin niin kuin esimerkiksi niihin yhteiskunnallisiin rakenteisiin, jotka tuottavat taloudellista eriarvoisuutta, tai millä me pystymme oikeasti puuttumaan tuloeroihin. Vaan siinä Mukana-hankkeessa ehkä se painopiste enemmän on siinä, millä tavalla me tuemme yksittäisiä ihmisiä, millä tavalla me tunnistamme avuntarvetta ja toisaalta millä tavalla me tuemme esimerkiksi kaupunginosia yhteisönä, mikä tietenkin on ihan äärettömän tärkeätä ja hyödyllistä toimintaa.

Mutta että kun puhutaan systeemisistä muutoksista ja kun puhutaan eriarvoisuuden juurisyistä, niin kyllä meidän pitää myös olla hyvin tietoisia siitä, että meillä on yhteiskunnallisia rakenteita, jotka tuottavat tai ylläpitävät taloudellista eriarvoisuutta, ja me emme lopullisesti tai loppuun asti niitä ratkaisuja löydä, jos me emme tarkastele nimenomaan sitä tuloerojen ja taloudellisen eriarvoisuuden tasoa.

Valtuutettu Mika Ebeling

Arvoisa puheenjohtaja.

Mielestäni meidän pitää pyrkiä hoitamaan mahdollisuuksiemme mukaan kaikki tämän kaupungin ongelmat, keitä tahansa nämä ongelmat koskevat ja kuka tahansa nämä ongelmat on aiheuttanut. Samalla olen kuitenkin myös sitä mieltä, että meidän on pyrittävä toimimaan niin, ett-

29.1.2020

emme itse omilla toimillamme tarpeettomasti aiheuta sitä, että keskuu-
teemme tulee merkittävästi lisää sellaisia ihmisiä, jotka eivät kotiudu.
Kumpaakaan edellä sanomistani unohtamatta kannatan tarvittavaa
myönteistä erityiskohtelua.

Kiitos.

Valtuutettu Pentti Arajärvi

Arvoisa puheenjohtaja.

Kun nyt ilmeisesti suurella riemulla hyväksymme tämän valtuustoryh-
mämme aloitteen myönteisestä erityiskohtelusta, haluan kiinnittää
huomiota yhteen seikkaan, jota lyhyesti on käsitelty kaupunginhallituk-
sen lausunnossakin, ja se koskee tämän hankkeen rahoitusta. On erin-
omaisen ongelmaa, jos tämän hankkeen rahoituksessa käytetään sitä
kieltämättä valtuustostrategiassa hyväksytyä mallia, jonka mukaan rah-
aa ei oikeastaan löydy lainkaan lisää, vaan aina kun jotakin uutta aloi-
tetaan, niin se on leikattava muista pois. Ja ainoa tapa lisätä rahaa on
itse asiassa vuotuiset budjettineuvottelut, jotka puolestaan koskevat
vain seuraavan vuoden budjettia, ja myönteinen erityiskohtelu ei voi ol-
la seikka, joka joka vuonna on päätettävä erikseen, että sitä rahoite-
taan.

Kaupunginhallituksen perusteluissa puhutaan myös osallistuvan rahoi-
tuksen käyttämisestä tässä suhteessa, mutta siihen liittyy täsmälleen
sama ongelma, minkä lisäksi se on hyvin epävarmaa, mihin milloinkin
se suuntautuu. Ja sitten kun se vielä lisäksi suunnataan kaupunginosit-
tain jonkinlaisen äänestyksen perusteella, niin ainakaan nämä ensim-
mäiset kokemukset tästä äänestyksestä eivät rohkaise siihen, että
myönteisen erityiskohtelun rahoitus kohdistuisi erityisesti niille alueille,
joilla sitä tarvitaan. Tästä syystä kaupunginhallituksen ja sitä edeltäen
pormestarin ja kaupunginkanslian tulisi kiinnittää huomiota siihen, että
rahoitus varmasti on olemassa ja että on vuosittain olemassa ja sillä
saavutetaan ne tulokset, mihin pitäisi päästä tällaisessa asiassa.

Valtuutettu Pia Kopra

Kiitos, puheenjohtaja.

Ihan lyhyesti kommentoisin tuohon, kun täällä on mainittu, että Helsin-
gissä asuntopolitiikka olisi sitten onnistunut. Mitä tulee tähän eriytymi-
seen, niin eriytymistähän on pyritty Helsingissä ehkäisemään sosiaali-

29.1.2020

sen sekoittumisen kautta, ja esimerkiksi Vilkaman julkaisussa vuodelta 2014 ja samoin Kortteisen ja Vaattovaaran julkaisussa Segregaation aika, 2015, viitataan tähän asiaan, että asuntokysynnän eriytymisen lisäksi sosiaalinen sekoittaminen on toiminut huonosti Helsingissä. Jos koulutuserot eri osa-alueiden välillä ovat kuusinkertaiset ja tuloerot kolminkertaiset, ja jos kasautunut huono-osaisuus maan pääkaupungin sisällä keskittyy hyvin voimakkaasti yhdeksi isoksi alueeksi, jonka sisällä yli 40 % ihmisistä elää monitasoisesti huono-osaisissa naapurustoissa, niin ei kai voi enää väittää, että alueelliset erot ovat pieniä tehokkaan ehkäisevän kaupunkipolitiikan ansiosta?

Valtuutettu Pentti Arajärvi

Valtuutettu Kopra mainiosti perusteli, miksi tämä aloite on tärkeä. Kiitos siitä.

Valtuutettu Pilvi Torsti

Totean vielä vertailututkimuksen, joka tosiaan 2 vuotta sitten, tämä on ollut aika urauurtava tutkimus Suomessa, jossa 3 kaupunkiseutua verrattiin ja jossa nimenomaisesti tämä Helsingin ero Turkuun, jossa mitään näistä täällä käsitellyistä sosiaalisen asuntotuotannon tai koulutuspolitiikan keinoista ei ole käytetty. Se ei tietenkään poista näitä meidän absoluuttisia ongelmiamme. Niin kuin monissa puheenvuoroissa on todettu, tämä on globaali kysymys, jossa meillä tietyt ääripäät eriytyvät yhteiskunnassa, ja meidän pitää sen takia katsoa koko ajan myös ikään kuin uutta ja syvällisempää, systemaattisempaa keinovalikoimaa. Mutta tutkimuksissa siis usein haetaan vertailuasetelmia, ja tässä vertailuasetelmassa Helsingin tasa-arvokehitys on toiminut paremmin kuin sellaisissa kaupungeissa, missä näitä toimia ei ole tehty.

Valtuutettu Paavo Arhinmäki

Arvoisa herra puheenjohtaja.

En ole huomannut, että täällä olisi käytetty puheenvuoroja, joissa olisi väitetty, että Helsingissä ei olisi alueellista eriarvoistumista, segregatiota tai täällä ei olisi ongelmia. Mutta on todettu se, että Helsinki, jos vertaa maailmanlaajuisesti, Euroopan laajuisesti vastaaviin kaupunkeihin, on onnistunut paremmin torjumaan alueellista eriarvoistumista. Tai jos vertaa toisiin suomalaisiin kaupunkiin, niin tulokset ovat olleet hyviä, ja sitten on pohdittu niitä syitä, miksi tässä näin on ollut. Peruskoulu,

29.1.2020

erityisesti panostaminen siihen, että kaikki koulut ovat hyviä ja asuntopolitiikka on aika yleisesti nähty niinä syinä, miksi Euroopan laajuisessa, maailmanlaajuisessa vertailussa Helsinki kuitenkin näyttäytyy huomattavasti onnistuneen kuin moni muu. Näistä kannattaa oppia ja pitää kiinni ja parantaa näitä. Se ei tarkoita sitä, etteikö meillä olisi täällä ongelmia, joita vastaan kamppaillaan muun muassa juuri tällä myönteisellä erityiskohtelulla.

21 §

Esityslistan asia nro 11

VALTUUTETTU MARI HOLOPAISEN ALOITE HIRSIRAKENTEISEN KOULUN TOTEUTTAMISEKSI

Valtuutettu Mari Holopainen

Arvoisa puheenjohtaja.

Kiitos aloitevastauksesta. Siinä on käsitelty rakentamista laajemmin ja sitten hirsirakentamista. Toki siinä olisi voinut myös hirsirakentamisen haastepuolien lisäksi käsitellä myönteisiä puolia hieman laajemmin. Todettakoon, että kyllä aika monessa muussa kunnassa ja kaupungissa on testattu ihan eri lailla myös hirsirakenteisia kouluja ja päiväkoteja, ja niistä on varsin hyvin tuloksia saatu ja myös arkkitehtuuri- ja rakentamispalkintoja jaettu. Ehkä siihen nähden näkisin, että tämän asian selvittäminen tulisi vielä jatkua vähän laajemmin. Varsinkin nyt ajatellaan sitä taustaa vasten, että kai yhteiseksi hyväksyty tavoite on lisätä monenlaista puurakentamista. Olisi hienoa kuulla apulaispormestarilta, miten kaupunginhallituksen päätös selvittää tällainen kaavakohde ja siten koulu- tai päiväkotikohde esimerkiksi voisi edetä.

Kiitos.

Apulaispormestari Pia Pakarinen

Puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

29.1.2020

Itseänikin kiinnostaa tämä hirsirakentaminen, kuten viime valtuuston kokouksessa kerroin, ja ainoastaan 11 % Suomessa on ylipäättään puukouluja. Totta kai tässä tilanteessa, missä koulumme ovat esimerkiksi kovin sisäilmaongelmaisista, on ylipäänsä syytä pohtia uudenlaisia rakennustapoja. Meillä ovat siitä esimerkkinä nyt nämä moduulirakenteet, joiden ei pitäisi missään vaiheessa joutua sisäilmaongelmiin. Meillä on esimerkiksi nyt nämä Sophie Mannerheimin koulu, joka valmistui, ja esimerkiksi Solakallion väistötila, joka tuli tuonne, onkohan se nyt Pakilan aluetta suurin piirtein tai Maunulan alueelle. Siinä mielessä itse ajattelen myös, että kun tulee näitä tulevia tarveselvityksiä, niin siinä kohtaa minun mielestäni on hyvä aina käydä keskustelua sitten tuolla lautakunnassa, että voisiko kohde olla sellainen, että siinä voitaisiin pohtia sitä hirsirakentamista tai joka tapauksessa jotain uudenlaista näistä, mitä nyt tällä hetkellä yhä enemmän on sitten markkinoilla tarjolla ja mitkä tavallaan tässä tilanteessa, missä hiukan aina skeptisesti suhtautuu näihin rakennuksen kuntoasioihin, niin olisi hyvä, että näitä uusia keinoja pohdittaisiin.

Kiitoksia.

Valtuutettu Mari Holopainen

Kiitos, puheenjohtaja.

Hienoa kuulla, että nyt etsitään sopivaa kohdetta ja että Helsingissä on tilaa suhtautua aiempaa innostuneemmin myös hirsirakentamiseen ja laajemmin puurakentamiseen. Tosiaankin sellaista suunnitteluosaamista, johon viitattiin vastauksessa ja sen puutteeseen, voi tällainen iso toimija, kuten Helsinki, kyllä omilla päätöksillään vaikuttaa. Ihan täysin ilman tätä osaamista ei kyllä olla ehkä siinä mittakaavassa kuin tässä arveltiin, kun tiedetään, että on olemassa myös erilaisia vähintään puolivalmiita ratkaisujakin jo koulu- tai päiväkotirakennuksiakin ajatellen. Varmasti Helsinki voi myös vauhdittaa ja on kiinnostava asiakas monelle tällaiselle toimijalle, ja samalla sitten toki voimme edistää puunkäytön jalostusarvon kasvattamista ja kotimaista rakentamista ja kestäviä materiaaleja.

Niin kuin täällä todettiin, sisäilma-asiat ovat yksi oikein rakennettuna puu- ja hirsirakentamisen hyvä puoli. Ja tosiaankin kun rakennuskustannuksiin viitataan, niin on tosi tärkeitä huomioida elinkaarikustannukset kaikkienensa – myös käyttökustannukset ja korjauskustannukset. Ihan hirveän hyvä tilanne ei välttämättä ole nyt läpileikkaavasti kaiken uudistuotannon kanssa, kun tiedetään, että hyvin nopeasti on joissakin kohteissa tullut jo ongelmia Helsingissäkin sairaalarakennuksissa ja sit-

29.1.2020

ten kouluissa. Eli jos vertaa siihen, mitä me nyt saamme, niin kyllä meille ehdottomasti mahtuu uusia ratkaisuja tähän, ja hyvä että niitä viedään eteenpäin. Ne ovat myös kaupunkikuvallisesti kiinnostavia.

Valtuutettu Paavo Väyrynen

Arvoisa puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Tämä valtuutettu Holopaisen aloite on erittäin tärkeä, ja kannatan sitä lämpimästi. Hänkin viittasi laajempaan puurakentamiseen, ja siitä nyt rohkenen muutaman sanan jälleen sanoa. On tärkeää, että on hirsirakentamista ja muutoin käytetään rakennusten runkoihin puuta. Toisaalta on niin, että myös sellaisissa rakennuksissa, joiden runko on terästä tai betonia, voidaan käyttää puuta hyödyksi. Ainakin aikaisemmin Ranskassa on ollut sellainen lainsäädäntö, joka velvoittaa, että kaikissa rakennuksissa pitää olla tietty prosenttimäärä puuta. Suomessakin tätä pitäisi edistää. Se on tietysti ensi sijassa valtiovallan asia, jos ajatellaan lainsäädännön kehittämistä.

Täällä aikaisemmin puhuttiin kerrostaloista, puurunkoisista kerrostaloista. Se on myös kannatettava ajatus. Huomautan kuitenkin, kuten viime kerralla käydyssä keskustelussa, että meidän pitäisi kaavoituksella, alueitten käytön suunnittelulla suunnata enemmän pientalorakentamiseen. Pientaloissa puun käyttömahdollisuudet ovat paljon paremmat, laajemmat kuin korkeissa kerrostaloissa. Kannatan lämpimästi tätä Holopaisen esitystä, ja toivon, että Helsingissä ryhdytään laaja-alaisesti ja voimakkaasti edistämään puurakentamista.

Valtuutettu Sirpa Asko-Seljavaara

Arvoisa puheenjohtaja.

Jos valtuutettu Holopainen tarkoittaa puurakentamista eikä pelkästään hirsirakentamista, niin olisiko tämä ollut parempi otsikoida tämä aloite puurakentaminen, koska tästähän tulee vähän mieleen, että ehdotatte myös, että katiskat tehdään paperista.

Valtuutettu Pia Kopra

Kiitos, puheenjohtaja.

29.1.2020

Mahdollisessa selvitystyössä jos teemana olisi hirsirakentamisen aloittamisen toteuttamiskelpoisuuden arviointi Helsingissä julkisissa rakennuksissa, niin sitten pitäisi kyllä alkuvaiheessa selvittää hirsitalon, CLT-talon ja lautarakenteisen julkisen rakennuksen määritelmä. Hirsitalon suunnittelu- sekä itse rakentamistaitoa on Suomessa tietenkin ollut jo satoja vuosia ja samoin kivitalojen, mutta nyt kuitenkin pitäisi tämä fokus olla edelleen, niin kuin viimeksikin muistaakseni puheenvuorossani sanoin, koska tätä puurakentamista, että rakennuksen elinkaariongelmia meillä on. Nykyisin markkinatalouden aikana se on pudonnut noin 30 vuoteen. Näin ainakin suuressa osassa Helsingin puurakenteisissa päiväkodeissa, kouluissa sekä hoitolaitoksissa. Eli jos nyt hirrestä rakennetaan, niin myös hirsirakennuksen elinkaaren tulisi olla kuten menneillä vuosisadoilla se on ollut ainakin 100 vuotta. Minusta sellainen olisi todellinen ympäristösaavutus.

Valtuutettu Mari Holopainen

Puheenjohtaja.

Vastauksena ? Asko-Seljavaaralle että tässä ihan tietoisesti on erityisesti nostettu hirsirakentaminen. Kuten tiedetään, niin puurakennuskohteita meillä on jo, mutta tässä kohtaa vähemmän on näyttöjä, vaikka sitten muualla Suomessa kyllä löytyy esimerkkejä, jotka ovat saaneet myös huomiota rakennus- ja arkkitehtuurikilpailuissa tai -maininnoissa.

22 §

Esityslistan asia nro 12

VALTUUTETTU ATTE KALEVAN ALOITE MALMIN LENTOKENTÄN ALUEEN YVA-MENETTELYSTÄ

Valtuutettu Paavo Väyrynen

Arvoisa puheenjohtaja.

Tämä esitys YVA-menettelyn toteuttamisesta on hyvin kannatettava. Tässäkin yhteydessä haluan laajentaa hieman keskustelua. Minulla on pari muutakin punktia, jotka liittyvät Malmin lentokentän tulevaisuuteen.

29.1.2020

Siellä on todella arvokkaita luontoarvoja, joita pitäisi suojella. Toisaalta tiedämme, että maaperä on rakentamisen kannalta hyvin huonoa. Tarvitaan valtava määrä teräs- ja betonipaaluja, että sinne voidaan yleensä mitään rakentaa. Eli monessa mielessä ympäristön kannalta tämä on huono hanke.

Toisaalta näyttää siltä, että meillä liike-elämä ei ole oikein vielä herännyt ymmärtämään, mikä mahdollisuus Malmin kentän kehittäminen voi olla. Mänttä-Vilppulassa ollaan rakentamassa pian pienlentokenttä ja siihen liittyvää toimintaa ulkomaisella rahoituksella. Meillä on täällä Helsingissä erinomainen kohde. Siihen liittyy myös mahdollisuus suojella todellisesti nämä lentokenttärakennukset. Ne ovat arkkitehtuurin kannalta erinomaisia. Jos ajattelee kansainvälistä houkuttelevuutta, niin totta kai tämä Malmin kenttä on aivan toista luokkaa kuin Mänttä-Vilppulaan rakennettava lentokenttä.

On myös muistettava, että ilmailussa ollaan siirtymässä sähköiseen liikenteeseen. Nyt kehitellään polttoaineita. Yhdistämällä vetyä ja hiilidioksidia saadaan lentokoneitten polttoainetta. Lentoliikenteen mahdollisuudet ovat avartumassa, laajenemassa, ja meille voisi olla suuri hyöty siitä, että Malmin kenttää kehitettäisiin. Helsingissä liike-elämän intressit määräävät kaikesta. Toivottavasti liikemiehet huomaavat, että tässä olisi hyvä kohde, jossa voisi tienata rahaa.

Valtuutettu Atte Kaleva

Kiitos, arvoisa puheenjohtaja.

Haluan kiittää kaupungin virkakoneistoa aloitevastauksesta, vaikka se näin luonnonsuojelijan silmiin kyllä onkin valitettavasti riittämätön. Kiitos myös valtuutettu Väyrykselle näistä hänen punkteistaan, jotka pitävät ihan paikkansa, mutta tässä aloitteessa, niin kuin puheenjohtaja totesi, ei ole kyse nyt sinänsä lentotoiminnan jatkumisesta tai päättymisestä, eikä tässä ole oikeastaan edes kyse siitä, rakennetaanko Malmille asuntoja vai ei. Tässä aloitteessa on kyse koko eteläisen Suomen mitakaavassa poikkeuksellisen laajan yhtenäisen niittyalueen ylläpitämisen arvokkaan biotoopin säilymisestä.

Me olemme tässä salissa kuulleet lausuntoja siitä, että laajamittainen rakentaminen ei merkittäväällä tavalla uhkaisi tämän alueen luontoarvoja. Minä olen tästä asiasta eri mieltä. Laajamittainen rakentaminen tuhoaa Malmin yhtenäisen niittyalueen poikkeukselliset luontoarvot, ja siinä sivussa on uhkana, että menee muun muassa aktiivisten luonnonystävien kunnostama Longinoja. Ongelma on siinä, että nyt tehdyt

29.1.2020

luontoselvitykset – jos otetaan esimerkiksi vaikka nämä lepakkoselvitykset – ovat asiantuntijoiden lausuntojen mukaan hyvin suppeita ja siten puutteellisia ja riittämättömiä. Aloitevastauksessa todetaan muun muassa, että ”selvityksiä jatketaan, tarkennetaan ja täydennetään alueelle laadittujen ja laadittavien asemakaavojen sekä muun tarkemman suunnittelun yhteydessä”. No, näin toki tietysti on jo lainsäädännönkin mukaan toimittava, mutta tämä ei vielä riitä. Esimerkiksi näiden mainittujen lepakoiden kohdalta jos tehdään osissa näitä selvityksiä ja vaikutusarviointeja, niin ne eivät silloin anna kattavaa kuvaa siitä vallitsevasta tilanteesta. Kattava tilannekuva voidaan saavuttaa ainoastaan, jos ympäristövaikutuksia arvioidaan kokonaisuutena. Sen vuoksi on välttämätöntä, että nämä tämän kokonaishankkeen ympäristövaikutukset arvioidaan nimenomaan tämän hankekokonaisuuden kannalta.

Teen tähän asiaan liittyen seuraavan palautusehdotuksen: Palautetaan valmisteluun siten, että ympäristövaikutusten arviointimenettely Malmin lentokentän rakentamisen kokonaisuudesta käynnistetään.

Valtuutettu Nuutti Hyttinen

Arvoisa puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Valtuutettu Kalevan aloite on erittäin hyvin perusteltu ja nostaa esiin erikoisen toimintatavan, jossa kaikissa muissa kaavoitussuunnitelmissa luontoarvot huomioidaan hyvin tarkkaan ja tärkeiden luontoarvojen takia kaavoja korjataan, jotta ne pystyttäisiin säilyttämään. Malmin lentoaseman kohdalla luontoarvoista ei joko välitetä tai niitä ei oikeastaan edes haluta tietää, koska tällaista kartoitusta ei haluta tehdä. Leikitään, että niitä arvoja ei joko ole olemassa tai ainakaan ei haluta tietää, että niitä on olemassa. Edellä puheenvuorossaan valtuutettu Kaleva puhui erittäin hyvin asiaa. Tässä kohtaa olisi tarpeen tehdä alueesta asianmukainen koko sen aluekokonaisuuden ja luontoarvot kattava selvitys ja toimia myös sen mukaisesti. Toimia nimenomaan johdonmukaisesti eikä tarkoitushakuisesti, eli kannatan palautusesitystä.

Kiitos.

Valtuutettu Sirpa Asko-Seljavaara

Arvoisa puheenjohtaja.

Kannatan myös Atte Kalevan palautusehdotusta, ja otan taas kerran esille tämän biologien tekemän selvityksen näistä luontoarvoista, jotka

29.1.2020

ovat tässä niityssä, joka on lentokentän alueella. Se on äärimmäisen uhanalaiseksi luokiteltu luontotyyppi. Siellä on heinäkurppa, sitten siellä on uhanalainen viheryökkönen ja kimolepakoita. Sitten siellä on metsäkauriita, kettuja, rusakoita ja kontiaisia. Näitä ei pysty ollenkaan suojelemaan, jos sinne tulee 25 000 ihmistä asumaan sille alueelle. Eli kyllä tämä YVA-selvitys olisi nyt ensimmäiseksi tehtävä, jotta edes näkisimme, mitä olemme tekemässä.

Ledamoten Björn Månsson

Ordförande.

Tosiasia on se, että Malmin kentän alueesta ei ole tehty kokonaisvaltaista, kattavaa ympäristövaikutusselvitystä, mukaan lukien kasvit, eläimet, kaikki ja nimenomaan tämä niitty biotooppina. Tässä on turha väittää, että onhan tässä tehty, ja jossain tekstissä luki, että sitten kun lentotoiminta loppuu, niin kesällä voidaan kartoittaa enemmän. Eihän se nyt näin käy. Nyt katseet kohdistuvat vihreisiin. Oletteko te luonnon kannalla? Oletteko te sitä mieltä, että ympäristövaikutuksia pitää aina ensin tehdä, ennen kuin ruvetaan esimerkiksi rakentamaan? Ei oteta nyt kantaa todellakaan, niin kuin puheenjohtaja aivan oikein sanoi, tähän lentämiseen vaan tähän prosessiin, tähän aikatauluun, missä järjestyksessä asiat tehdään sivistysvaltiossa. Kannatan tätä palautusta.

Valtuutettu Leo Stranius

Arvoisa puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Hyvä, että Malmin luontoarvoista puhutaan, ja minä olen Atte Kalevan ja monien muiden tapaan näistä luontoarvoista tietysti erittäin huolissani, ja tietysti tännepäin valtuutettu Månsson voi hyvin katsoa ja pohtia, että olenko tosissani näiden luontoarvojen suhteen vai en. Ensin ajattelin, että tämä olisi ihan hyvä aloite, ja se YVA auttaisi tosiaan kartoittamaan hyvin sen alueen ympäristövaikutuksia. Se on yksi lähestymistapa. Kannattaa sitten kuitenkin muistaa, että YVA-laki ei koske kaavoitusta. Lähinnä ne tarvittavat selvitykset tehdään MRL:n mukaan, ja lähtökohtana on se, että asunto- ja palvelurakentamisessa ei tehdä YVAa. Se YVA-velvollisten hankkeiden luettelo löytyy suoraan laista, ja tiettyihin vaikutuksiltaan samankaltaisiin hankkeisiin voisi soveltaa toki tällaista harkinnanvaraista YVAa, mutta asuntorakentaminen ei oikein suoraan rinnastu näihin.

29.1.2020

Sitä vastoin sitten voisi pohtia, että kentän lopettamisesta voisi olla perusteltua tehdä tällainen niin sanottu lopetus-YVA, jota on siellä Otaniemen ydinvoimalayksikönkin suhteen tehty. Tämä ehkä auttaisi tunnistamaan niitä ongelmia, mitä voi tapahtua, jos sitä lentotoimintaa aletaan siirtää muualle ja mitä vaikutuksia sillä on. Mutta ehkä tässä tilanteessa kuitenkin parhaiten ne luontoarvot tulevat arvioitua sen kaavoituksen yhteydessä, vaikka siinä tuleekin puutteelliseksi se, että sellaista kokonaisvaltaista tarkastelua ei enää tässä kohtaa voi tehdä. Sitä on ehkä tehty kuitenkin yleiskaavan yhteydessä ja muuten näissä maakuntakaavan yhteydessä, mutta se kieltämättä jää vähän puutteelliseksi. Mutta tämä YVA ei nyt ehkä tähän kuitenkaan niin hyvin sovellu, ja sen takia en nyt kuitenkaan kannata Kalevan palautusesitystä.

Kiitos.

Valtuutettu Mari Rantanen

Arvoisa puheenjohtaja.

Kannatan lämpimästi valtuutettu Kalevan palautusesitystä. Tässä yhteydessä voisi tietysti alkaa paasaamaan samat asiat kuin aikaisemminkin saastuneesta maasta, kalliista rakennusmaasta paalutuksineen. Samalla menetetään lentotoiminta, varakenttä, koulutuskenttä, huoltovarmuuskenttä ja niin edelleen.

Menen kuitenkin nyt tähän luontoasiaan. Sitä hämmästelen, että täällä on eräs puolue, joka on alati huolissaan ympäristövaikutuksista ja luonnon monimuotoisuudesta, näitä puheenvuoroja käyttää monissa muissa kohdin, mutta nyt jostain syystä tämä Malmin asia ei samanlaisia huomiota saa. Eivätkö yökköset ja kurpat, eivätkö he ansaitse myös vihreiden suojaajaa?

Kiitos.

Valtuutettu Atte Kaleva

Kiitos, arvoisa puheenjohtaja, myös tästä teknisestä avusta.

Ihan totta, niin kuin valtuutettu Stranius tuossa totesi, niin lakihan ei velvoita tässä kohtaa tekemään tätä YVA-menettelyä. Muutenhan sellainen tietenkin tehtäisiin, jos lainsäädännön mukaan oltaisiin velvollisia sellaista tekemään. Mutta sehän ei myöskään mitenkään estä kaupunkia tekemästä joskus vähän enemmän kuin mitä ihan sen lainsäädän-

29.1.2020

nön perusasiat vaativat. Silloin kun puhutaan vaikka ekologisesta kompensatiosta. Totta kai kompensoidaan siinä määrin kuin mitä lainsäädäntö vaatii, mutta me voimme tehdä jotakin paljon enemmän vielä tässä kaupungissa. Se on totta, että tällaisiin hankkeisiin YVA-menettelyä harvemmin sovelletaan, mutta tässä kohtaa se olisi erityisen tärkeätä, koska ihan niin kuin valtuutettu Straniuskin tuossa totesi, enkä tahdo nyt kohdentaa tätä mitenkään niihin vihreisiin, teihin erityisesti, enkä kehenkään, vaan kohdennan tämän kaikkiin niihin valtuutettuihin, jotka kokevat luonnonsuojelun tärkeäksi ja itseään lähellä olevaksi kysymykseksi.

Me voimme tässä kaupungissa tehdä enemmän kuin vain sen lainsäädännön perusvaatimuksen. Tätä asiaa ei ole selvitetty riittävällä tavalla kokonaisuuden kannalta. Esimerkiksi nämä lepakkoselvitykset, jos mennään lainsäädännön mukaan, niin silloin asemakaavoitusvaiheessa kaavakohtaisesti kerrallaan sitten selvitetään, mutta ei silloin saada kokonaiskuvaa siitä, missä ne lepakot varsinaiset lentävät, missä ne viettävät yönsä, päivänsä taikka talvet.asiat ovat täysin kysymyksen alaisia, ja näin ovat myös nämä luontoasiantuntijat todenneet, että näitä ei todella tiedetä. Sen takia olisi tärkeätä, että ennen kuin tehdään mitään perustamatonta, selvittäisiin edes, että mitä ollaan tekemässä. Sen takia tein tämän aloitteen, ja toivon, että sitä voitaisiin kannattaa, että jollakin tavalla tämä, voidaan vaikka pohtia, miten nämä sitten selvittäisiin nämä vaikutukset kokonaisuuden kannalta, niin että ne olisi kattavasti ja lopullisesti selvitetty.

Kiitos.

Ledamoten Björn Månsson

Puheenjohtaja.

Tässähän Atte Kaleva nyt korosti erittäin tärkeätä ja keskeistä asiaa. Helsinki haluaa olla edelläkävijä. Helsinki haluaa tehdä vähän enemmän kuin mitä on pakko lakien mukaan tehdä. Koskee esimerkiksi päivähoitoa, subjektiivista päivähoito-oikeutta. Koskee tiettyjä terveyspalveluja esimerkiksi paperittomille. Koskee mitä tahansa muuta. Me yritämme olla vähän parempia ja edelläkävijöitä. Miksi tässä asiassa emme olisi?

Valtuutettu Sirpa Asko-Seljavaara

Arvoisa puheenjohtaja.

29.1.2020

Palautukseen. Kyllä tämä selvitys olisi hyvä tehdä, koska se olisi vain esimerkkinä meille, että mitä me olemme tekemässä. Mikä on se lopputulos, kun tällainen luonnonmukainen alue – tämä on 100 hehtaaria – muutetaan yhtäkkiä asunnoiksi. Me teemme monessa muussa paikassa, Rastilassa esimerkiksi, suuria metsäalueita. Ei nyt niin suuria, ei näin suuria, mutta kuitenkin monen kymmenen hehtaarin suuruisia metsäalueita kaavoitetaan kerrostaloasunnoiksi. Täytyisihän meidän saada tietää, mitkä ovat ne seuraukset tälle alueelle, eikä saa panna päätä pensaaseen ja sanoa, että ei tästä ole mitään seurauksia.

Valtuutettu Paavo Väyrynen

Arvoisa puheenjohtaja.

Minä tietysti kannatan palautusta. Puolustan vielä äskeitä puheenvuoroani sillä, että totta kai tässä on kysymys YVA-menettelystä. Se pitää välttämättä tehdä, pitää tehdä enemmän kuin lainsäädäntö edellyttää, mutta minun ajattelussani tämä YVA-menettely voisi johtaa uudelleenarvointiin koskien koko tämän lentokenttä alueen käyttöä ja sinne suunniteltua massiivista asuntorakentamista. Kannatan palautusta.

Valtuutettu Leo Stranius

Kiitos, arvoisa puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Siis onhan tämä tosi upeata, miten hyvin, konkreettisesti ja yksityiskohteisesti täällä puhutaan luontoarvojen puolesta. Sydäntäni todella lämmittää se, ja haluan itsekkin tehdä Helsingistä edelläkävijän luontoarvojen puolesta. Toivottavasti tämä juurikin näkyy sitten kaikissa myös tulevaisissa kaavoissa ja hankkeissa, mitä täällä tehdään. Me voimme tehdä enemmän kuin lainsäädäntö edellyttää ja niin on syytäkin, ja olisi tosiaan erittäin hyvä tarkastella kokonaisuudessa niitä Malmin lentokentän alueen luontoarvoja ja miten niitä pystyttäisiin turvaamaan. Nyt tässä haasteena on se, että se YVA ei ole tässä se oikein oikea tapa, vaan minä kannattaisin lämpimästi erilaisia kokonaisvaltaisia selvityksiä, mutta en ehkä tämän YVA-lainsäädännön kautta etenemistä.

Kiitos.

Valtuutettu Atte Kaleva

Kiitos, arvoisa puheenjohtaja.

29.1.2020

On hauska huomata, että monissa valtuustoryhmissä on kuitenkin tietynlaista myönteisyyttä sen suuntaan, että näitä luontoarvoja ylipäättään siellä selvitettäisiin kokonaisuutena, vaikkakin jostakin syystä tämä YVA-menettely, minulle nyt tuntemattomaksi jääneestä syystä tämä YVA-menettely on nyt sellainen peikko, että sitä ei haluttu tässä käyttää. Mutta teenkin sitten näille henkilöille sitä tietä hieman helpommaksi ja teen tänne järjestelmään ponnin, jossa todetaan:

Kaupunginvaltuusto edellyttää, että Malmin lentokentän rakentamisen kokonaisuudessa huomioidaan ja pyritään mahdollisuuksien mukaan säilyttämään kentän alueen erityiset luontoarvot.

Pitäisi olla nähtävillä siellä valtuutettujen paneelissa. Toivon luonnollisesti, että kun sitä YVA-menettelyä nyt tässä ei sitten sivuta, niin tälle voidaan saada kannatusta.

Kiitos.

Ledamoten Björn Månsson

Puheenjohtaja.

Kannatan, ja toivon mukaan tätä kannattaisi nyt jopa enemmistö tässä salissa. Tässä paljastuu nyt se, että ketkä ovat todella luontoarvojen puolella, ketkä eivät. Eli tähän ei tarkoita tämä ponsi, että kaikki seis, mitä on enemmistö päättänyt, vaan nimenomaan niin, että vaikka siellä rakennetaan, niin täytyy ottaa huomioon tai pyritään mahdollisuuksien mukaan, niin kuin ponnessa pitää lukea, säilyttämään kentän alueen erityiset luontoarvot. Tämä ei tarkoita kannanottoa lentoaseman puolesta eikä vastaan. Toivon laajaa kannatusta tälle Atte Kalevan ponsiehdotukselle.

Valtuutettu Atte Kaleva

Kiitän, arvoisa puheenjohtaja, paitsi äskeisestä teknisestä niin nyt myös tästä kokousteknisestä opista.

Kehitetään tätä pontta edelleen, mutta haluaisin korostaa tässä sitä, että ennen kuin mitään siellä lentokentällä varsinaisesti tapahtuu, niin kuitenkin valitusten ynnä muitten prosessien kautta aikaa kuluu nyt vähintään se vuosi, puolitoista joka tapauksessa. Tässä ei tarkoituksena

29.1.2020

ole nyt saada estettyä yhtään mitään tai pitkitettyä, vaan nämä selvitykset voidaan tehdä aivan hyvin sinä aikana, mikä kuuluu siihen, kunnes sitä varsinaista rakentamista, taikka mitä sinne nyt ollaankaan tekemässä, edes voidaan aloittaa. Eli tässä ei ole nyt kyse siitä, että jonnekin tarvitsisi vastustaa tätä sen johdosta, että tässä olisi tällainen salaliitto taustalla, että pyritään sitä nyt pitkittämään. Tässä on kyse nyt kylä ihan puhtaasti näistä luontoarvoista.

Valtuutettu Mai Kivelä

Arvoisa puheenjohtaja.

En ala tässä spekuloida muiden tarkoitusperiä, mutta totean omasta puolestani sen, että tässä aloitteessa ainakin omalta osaltani hiersi nimenomaan tämä vaatimus tästä YVA-menettelyn käyttämisestä. Mutta tähän valtuutettu Kalevan ponteen, jos tämä nyt laitetaan siihen muotoon, että pyritään selvittämään, että huomioidaan ja mahdollisuuksien mukaan säilyttää nämä luontoarvot, niin voin ainakin omalta osaltani sanoa, että kyllä, voin lämpimästi kannattaa tällaista pontta. Itse myös haluan, että sillä alueella, kun se rakentuu, niin nämä luontoarvot todella otetaan huomioon. Eli kannatan tätä pontta.

Valtuutettu Maija Anttila

Arvoisa puheenjohtaja.

Tämä valtuutettu Kalevan ponsi on siinä mielessä ihan tarpeeton, koska maankäyttö- ja rakennuslaki edellyttää, että ennen kuin kaava voidaan hyväksyä, nämä asiat pitää, nimenomaan luontoarvot, rakentamismahdollisuudet ynnä muut, ne selvitetään ihan lain mukaankin asemakaavan perusteluiden pohjaksi. Siinä mielessä valtuutettu Kaleva voisi perehtyä myös maankäyttö- ja rakennuslakiin.

Valtuutettu Sinikka Vepsä

Arvoisa puheenjohtaja.

Haluaisin sanoa, että vaikka valtuutettu Anttila sanoo, että maankäyttölaissa jo on itsessään sanottu tämä, niin tälläkin hetkellä, vaikka me olemme säätäneet, että siellä on museoviraston suojeltavia rakennuksia, muun muassa se hangaari, niin sitä käytetään rakennustehtaana. Siellä soi sirkkeli ja kipinät lentävät, eli se museorakennus on vaarassa

29.1.2020

palaa. Eli en ihan uskoisi, että näin lakia aina noudatetaan. Kannatan ehdottomasti Atte Kalevan pontta. Valitettavasti jos 25 000 ihmistä tälle alueelle rakennetaan, niin luontoarvot eivät todellakaan säily siellä.

Kiitos.

Valtuutettu Atte Kaleva

Kiitos, arvoisa puheenjohtaja.

Kokeillaanpa sitten uudestaan, josko tämä nyt täyttäisi tämä ponsi, jonka nyt teen tässä, ne edellytykset, joita siltä vaaditaan. Eli teen ponnin:

Kaupunginvaltuusto edellyttää, että selvitetään mahdollisuudet kokonaisuutena huomioida ja säilyttää Malmin lentokentän alueen erityiset luontoarvot.

Valtuutettu Ebeling

Arvoisa puheenjohtaja.

Kannatan tätä ponsiesitystä. Mielestäni se on hyvä ja hyväksyttävä.

23 §

Esityslistan asia nro 13

VALTUUTETTU NUUTTI HYTTISEN ALOITE SÄHKÖAUTOILUN EDISTÄMISESTÄ UUDIS- JA TÄYDENNYSRAKENTAMISESSA

Valtuutettu Nuutti Hyttinen

Arvoisa puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Aloitevastauksesta käy ilmi yhtäältä, että Helsinki tavoittelee hiilineutraaliutta vuoteen 2035 mennessä, ja kaupunki strategiassa haluaa luoda edellytykset sähköautojen määrän voimakkaalle kasvulle julkista la-tausinfraa rakentamalla. Hiilineutraali Helsinki -toimenpideohjelmassa

29.1.2020

tavoitteeksi on asetettu, että vuonna 2035 joka kolmas auto Helsingissä olisi sähköauto. Toisaalta kuitenkin tontinluovutusehdoissa vain 2 uudella alueella, Kalasatamassa ja Keski-Pasilassa, on edellytetty latauspaikkojen toteuttamista ja näissäkin kohteissa vain yhdelle ? asuntojen latauspaikoista tai yhdelle kymmenestä liiketilojen ja toimistojen paikoista. Kun huomioidaan, että jo olemassa olevassa asutuskannassa latauspaikkoja on olemattoman vähän, on selvää, ettei näillä toimenpiteillä tavoitteeseen tulla pääsemään.

Tällä hetkellä mahdollisuus sähköautojen lataamiseen on kaupunkilaisilla varsin harvoin. Omakotitaloissa asuvat pystyvät tekemään itse päätöksensä, mutta rivi- ja kerrostaloissa asuvat ovat asiassa taloyhtiön armoilla. Tilanne ei tule automaattisesti muuttumaan paremmaksi ilman yhteiskunnan toimenpiteitä, koska latausmahdollisuus puuttuu, vaikka mahdollisuudet sähköisen liikenteen osuuden merkittävään nostamiseen ovat parhaat nimenomaan pääkaupunkiseudulla, jossa työ- ja asiointimatkat ovat usein muuta maata lyhyempiä. Ei myöskään ole realistista odottaa, että asukkaat hankkisivat sähköautoja julkiseen latausinfraan tukeutuen, jos latauspaikan saatavuutta kohtuullisen matkan päästä auton omistajan kotoa ei pystytä takaamaan.

Jos ihan oikeasti halutaan, että joka kolmas auto Helsingissä olisi sähköauto, se tarkoittaa käytännössä sitä, että latausmahdollisuuden olemassaolo joko helsinkiläisten työpaikkojen tai ? autopaikoilla tulee olla pääsääntö eikä poikkeus. Täyssähköauto ei toimi lainkaan, jos sitä ei pysty lataamaan, eikä pistokehybridillä ajaminen ole sen ympäristöystävällisempää kuin tavallisella polttomoottoriautolla, jos sitä ei pysty lataamaan ilman kohtuutonta vaivannäköä. Ei myöskään ole odotettavissa, että autoa tarvitsevat ihmiset pysyisivät tai haluaisivat muuttaa asuinpaikkaansa sen mukaan, missä latausmahdollisuus on tarjolla, koska asuinpaikan valintaan vaikuttavat monet muutkin asiat. Ellei latausmahdollisuutta ole, ihmisille ei jää muuta vaihtoehtoa kuin jatkaa polttomoottoriautolla ajamista, ja Hiilineutraali Helsinki -toimenpideohjelman tavoite jää toteutumatta. Lopputulos on nähtävissä jo nyt, ja jos emme toimi ajoissa, saamme syyttää tavoitteen toteutumatta jäämisestä vain ja ainoastaan itseämme.

Keskeinen tapa lisätä latauspaikkojen määrää on täyden latausvalmiuden edellyttäminen pysäköintipaikoille kaavoituksessa ja tontinluovutusehdoissa. Itse latauslaitteiden asennusta jokaiselle pysäköintipaikalle ei ole järkevää edellyttää, mutta jos tarvittava kaapelointi pikaliittymillä asennetaan jo rakennusvaiheessa, pysäköintipaikan haltija voi tilata latauslaitteen ja asentaa sen paikalleen itse. Tämä säästää rakennusvaiheessa noin 90 % kustannuksista varsinaisten latauslaitteiden asentamiseen verrattuna, mutta mahdollistaa sähköauton käytön kohtuulli-

29.1.2020

sin kustannuksin, kun sellaisen hankkii. Kun latauspaikat yleistyvät uudisrakennuskohteissa, se motivoi myös nykyisen rakennuskannan osalta taloyhtiöitä lisäämään latauspaikkojen määrää, kun asuntojen ostajat alkavat edellyttää latausmahdollisuutta.

Arvoisa puheenjohtaja.

Olen tehnyt asian liittyen ponnen, joka on luettavissa kokousjärjestelmässä.

Hyväksyessään vastauksen kaupunginvaltuusto edellyttää, että selvitetään mahdollisuudet kaupunkiympäristön toimialalla seurata sähköautojen latausinfra kehitystä kaupunginosatasolla ja selvitetään mahdollisuudet vaatia tontinluovutusehdoissa, että täysi latausvalmius toteutetaan riittävään määrään kohteita, jotta Hiilineutraali Helsinki -toimenpideohjelmassa asetettu tavoite sähköisen liikenteen kasvusta voisi realistisesti toteutua.

Kiitos.

Valtuutettu Petrus Pennanen

Kiitos paljon, puheenjohtaja.

Tässä hyvässä aloitteessa, jota itse kannatin, oli kysytty vastaus tai lausunto Heleniltä, ja Helen on sellainen yritys, joka myy näitä latauspisteitä ja sähköä niihin, eli nyt tässä on vähän erikoinen tilanne, että kysytään markkinoilla toimivalta firmalta, mitä pitäisi tehdä, mitkä ovat nämä hyvät käytännöt. Tässä on se vaara, että tähän tehdään sellaiset reunaehdot, että suunnataan se bisnes suoraan sinne kaupungin omalle firmalle, ja se ei olisi ihan OK. Tässä aloitteessa puhutaan kuluttajien kilpailutusmahdollisuudesta, ja nämä ratkaisuja tarjoavat latausoperaattorit eivät sellaista tarjoa, vaan ne tarjoavat taloyhtiötason kilpailutusta. Tällaisessa tilanteessa taloyhtiötason kilpailutuksen pitäisi riittää. Me emme tarvitse latauspaikkakohtaista kilpailutusta, vaikka se olisikin Helenin etu, koska se rajoittaisi tarjontaa ja kilpailua vakavasti.

Tuohon tontinluovutusehtoon esimerkiksi Kalasatamassa on lisätty vaatimus yhden kolmasosan autopaikoista varustamisesta sähköautojen latauslaitteilla. Se on hyvin kallis ja turha vaatimus, että vaaditaan sitä itse latauslaitetta. Täyslatausvalmius, jossa pikaliittimiin voi liittää erilaisia latauslaitteita, riittää ehdoksi tontinluovutusehtoon. Se maksaa vain noin kymmenesosan verrattuna koko pakettiin latauslaitteineen, ja

29.1.2020

se on käytännössä yhtä helppo ottaa käyttöön. Ei tarvitse sähkömiestä. Jotta nämä sähköautojen latauspaikat yleistyisivät nopeasti ja erityisesti kustannustehokkaasti, olen tehnyt seuraavan ponsiehdotuksen:

Kaupunginvaltuusto pyytää selvittämään mahdollisuudet vaatia tontinluovutusehdoissa latauslaitteiden asentamisen sijasta täyttä latausvalmiutta. Täysi latausvalmius mahdollistaa erilaisten latauslaitteiden helpon ja nopean kytkennän pikaliittimille ja maksaa vain murto-osan latauslaitteen kustannuksista.

Kannatan myös valtuutettu Hyttisen ponsiehdotusta.

Kiitos.

Valtuutettu Hannu Oskala

Kiitos, puheenjohtaja.

Haluaisin kannattaa valtuutettu Nuutti Hyttisen pontta. Aihe on hyvä pitää koko ajan tarkastelussa, koska tämä bisnes ja tämä asia kehittyvät nyt äärimmäisen nopeasti. Tämän muutos saattaa Suomessakin tapahtua sillä samalla nopeudella, millä se tapahtui Norjassa, jossa ihan muutaman vuoden kuluessa nousiin tällaisista Suomen kokoisista ? sähköautoja oli 10 prosenttia, nousiin sellaisiin lukuihin, että viime vuonna melkein puolet uusista myydyistä autoista erityisesti Osllossa oli sitten sähköautoja ja ladattavia hybridejä. Eli tämä on erittäin hyvä, että kaupunki seuraisi tätä aktiivisesti, että mitä tapahtuu, ja sitten tosiaan ryhdyttäisiin myös aktiivisesti vaatimaan tämän latausinfra mahdollistamista.

Myös Petruksella oli hyviä pointteja siitä, että miten se sitten teknisesti toteutetaan, mutta uskon, että se sama selvitys ja sama ajatus varmasti toteutuu myös tämän Nuutin ponnin kautta.

Kiitos.

Valtuutettu Juhani Strandén

Kiitos, puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Kaupunki ei ole tällä hetkellä ottanut kaikkia mahdollisuuksia huomioon liikenteen päästöjen vähentämiseksi. Kaikki teot, kuten riittävät mahdol-

29.1.2020

lisuudet hybridi-/sähköautojen lataamiseen tulee ottaa huomioon. Tällä on suora vaikutus ilmastopäästöihin. Kannatan Nuutti Hyttisen pontta.

Valtuutettu Nuutti Hyttinen

Kiitoksia, puheenjohtaja.

Kannatan valtuutettu Pennasen pontta. Tuossa on tärkeä lisäys siitä, että nimenomaan tässä aloitteessa ei alun perinkään ollut tarkoitus vaatia, että ne latauslaitteet laitetaan sinne autopaikoille jokaiseen, mikä rakennetaan, vaan tärkeätä on nimenomaan se, että siellä on valmius niille. Ei niitä laitteita kannata turhaan sinne hankkia. Se vain lisää kustannuksia. Mutta silloin kun se kaapelointi on siellä, niin ne, jotka oikeasti tarvitsevat niitä latauslaitteita, voivat hankkia ne. Eli toivon, että äänestätte myös tämän toisen ponnin puolesta.

Kiitos.

Valtuutettu Risto Rautava

Puheenjohtaja.

Nyt näitä molempia ponsia on jo kannatettu, mutta myös itse olisin tehnyt saman, eli mielestäni nämä molemmat ponnet ovat hyviä ja perusteltuja tässä yhteydessä. Ongelma varmaan tulee jatkossa olemaan sähköautojen yleistymisen kannalta se, että näitä latauspisteitä ei ole riittävästi, jos ei tässä johonkin erityisiin toimiin tulla ryhtymään.

HELSINGIN KAUPUNGINVALTUUSTO
HELSINGFORS STADSFULLMÄKTIGE

Pöytäkirja tarkastettu ja hyväksytty:
Protokollet justerat och godkänt:

Lauri Menna
johtava asiantuntija
ledande sakkunnig